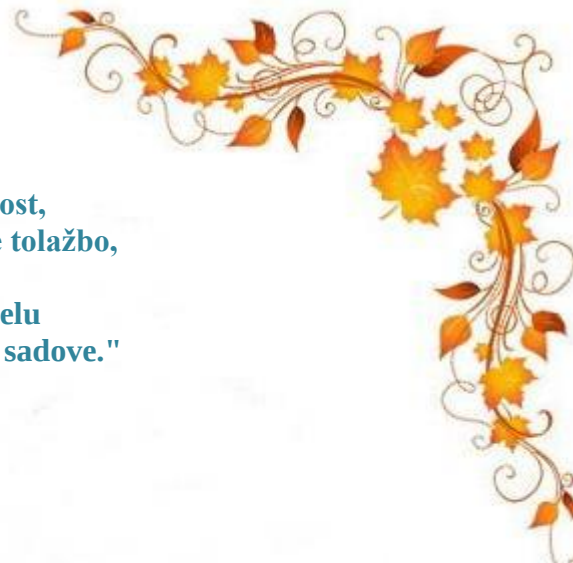

Jelsane, šol. leto 2017/18

Sloga

Nova

"Edina človeška lastnost,
ki nam vliva upanje in daje tolažbo,
je vztrajnost,
saj po prizadevnem delu
vztrajnost vedno rodi svoje sadove."
(Charles Dickens)

Spoštovani bralci glasila Nova Sloga!

Novinarji OŠ Jelšane smo pridno poprijeli za delo in se odločili, da bomo izdali novo

šolsko glasilo Nova Sloga.

Da smo dosegli zastavljene cilje, smo bili vztrajni.

Trudili smo se in pisali članke, naredili intervjuje, poiskali literarne izdelke naših učencev, pripravili razvedrilne strani, skratka, prikazali celotno šolsko leto tako šole kot vrtca.

Prepričani smo, da ga boste z užitkom vzeli v roke in ga prebrali.

Uživajte!

Novinarji OŠ Jelšane

Jelšane, 04. 09. 2017

Ana Čeligoj, pom. vzg.

ŽIVLJENJE NA ŠOLI

PRVI ŠOLSKI DAN in SPREJEM PRVOŠOLCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

Petek, 1. 9. 2017, je bil za vse učence pomemben dan, saj smo zakorakali v novo šolsko leto 2017/18. Učenci od 2. do 9. razreda smo se zbrali v šoli ob 7. 55 ter v spremstvu razrednikov odšli v učilnice, se seznanili z urnikom, novostmi letošnjega leta in dobili svoje učbenike. Prvošolčki, kar šest jih je letos, so prišli v šolo v spremstvu staršev ob 9. 30.

V šolski telovadnici smo najprej zapeli slovensko himno, nato pa je prvošolčke otroški zborček ohrabil s pesmico Dominika Krta *Ni pomembno, kaj je kdo*. Dobrodošlico je prvošolcem in njihovim staršem zaželela tudi ravnateljica naše šole Branka Š. Mandić, nato pa še njihovi zaščitniki - devetošolci in razredničarka Vesna Sanković, ki jih je tudi sprejela v šolsko skupnost.

Da bi jim njihov prvi šolski dan ostal v trajnem spominu, so si ogledali še predstavo *Pozavnozaver* v izvedbi *Teatra za vse* iz Jesenic in se v svoji učilnici posladkali s slastno torto.

Njihovi nasmejani obrazi so nam pokazali, da jim je bil prvi šolski dan všeč. Želimo si, da bi se tako lepo imeli še naprej.

Ostali učenci smo imeli pouk po petkovem urniku, ki pa je trajal le 5 šolskih ur.

Upam, da si bomo v novem šolskem letu nabrali dovolj znanja in izkušenj ter pozitivnih vrednot za življenje.

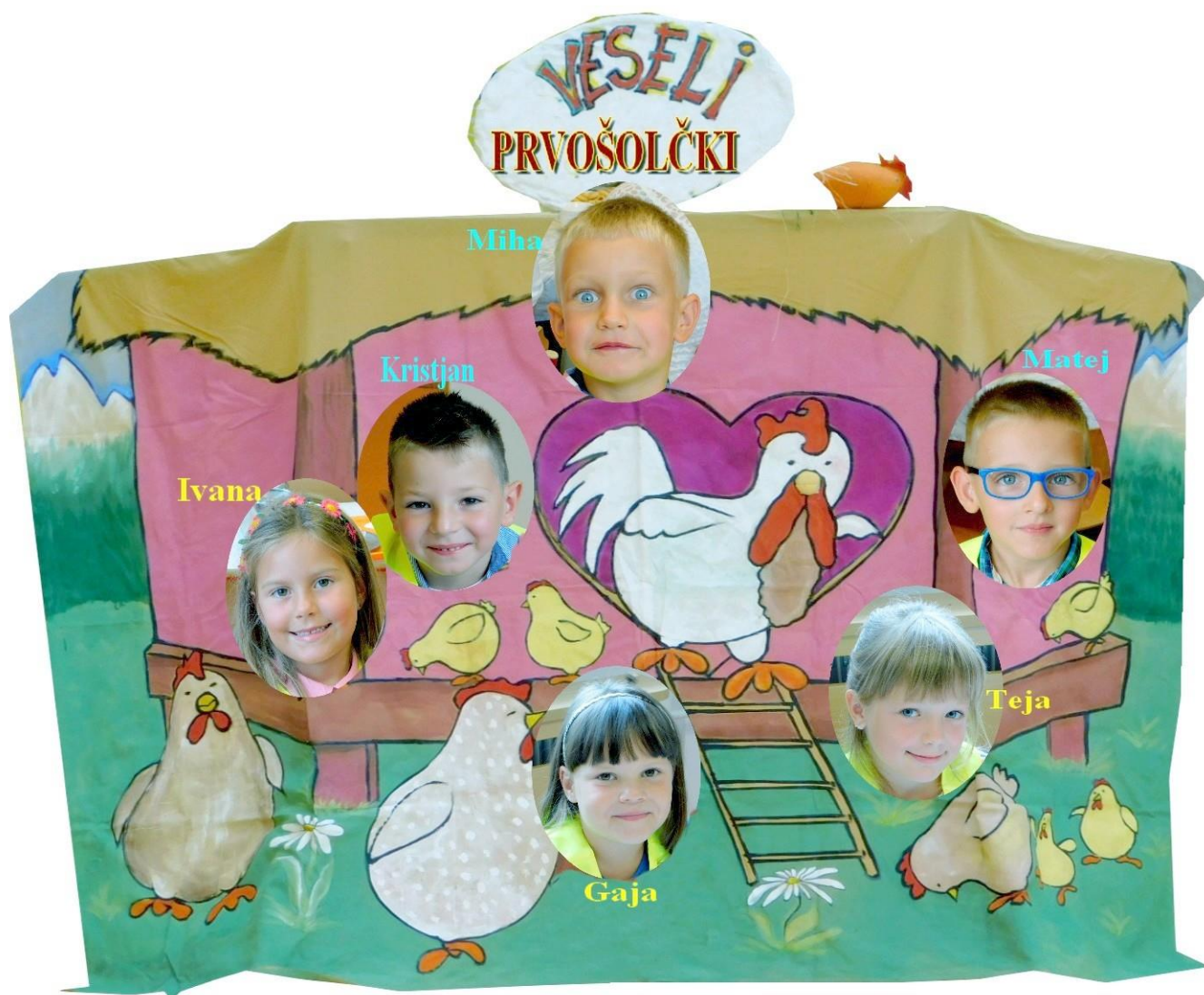
NAŠI PRVOŠOLCI

**ŠEST PRVOŠOLČKOV PRVIČ JE V ŠOLO STOPILO,
DA BI GLAVICO SI Z ZNANJEM NAPOLNILO.
VSI PRESREČNI SMO BILI,
SAJ SMO ŽE PRVI DAN IGRICO POZAVNOZAVER OGLEDALI SI.
S POLICISTOM SMO SE DOGOVORILI,
DA ZMERAJ PRIVEZANI V AVTU SE BOMO VOZILI.
SLEDILO JE ŠE PRESENEČENJE,
IN TO VELIKA TORTA JE BILA ZA VSEEEEE.**

1. razred

POLETI SEM BIL NA MORJU.

PLAVAL SEM V BAZENU.

KRMIL SEM KRAVE. NONOTU SEM

POMAGAL BALIRATI IN OVIJATI

BALE Z BRATCEM ŽANOM

IN MAMO SMO ŠLI NA ŠTAJE-

RSKO. Z DEDIJEM SMO SE PELJA-

LI Z VLAKOM V MARIBOR. PE-

LJALI SMO SE TUDI Z GONDOLO.

S KUŽKOM BOBIJEM SMO ŠLI

NA SPREHOD. BILO MI JE ZELO

LEPO. KOMAJ ČAKAM NASLEDN-

JE POČINICE.

VID VALENCIČ,

2. r.

MED URO GLASBE SMO PELI
PESMICO JESENSKO
LISTJE. KAR NAENKRAT
SMO NA OKNU ZAGLEDALI
KOBILICO. VERJETNO JI JE
BILA NAŠA PESEM VŠEČ.
POMAHALI SMO JI V
POZDRAV IN JO POLOŽILI
V TRAVO.

MARUŠKA LENARČIČ 2.R.

Izlet na Učko

Letošnje počitnice sem bila na Učki. Tam smo spuščali zmaje. Leteli so zelo visoko. Bili so kot majhna padala.

Marinka Lenarčič, 3.r.

Jure Šlosar, 4. r.

Larisa Brožič, 4. r.

Moje počitnice

Poleti smo odšli v Orebič na otok Pelješac. Velikokrat smo odšli s prijatelji na sladoled ali pa smo poslušali, kako neka deklica igra na harfo. Zelo smo se zabavali. Moj tata in Boštjan sta me metala v vodo ali pa sem se vozila z blazino. Teta Kata in stric Jakov sta nam en dan pripravila fritule z marmelado. Peljali smo se tudi z ladjo na Korčulo.

V Makali, kjer so bili Bine, Rene, Tina in Boštjan, smo prespali v šotoru. Tam sta bila tudi dva bazena, v katerih smo se kopali.

Avgusta, ko je Rene imel rojstni dan, nam je Boštjan spekel čevapčiče in naredil sadno solato. Naslednji dan smo odšli k prijateljem v Povile. Nina mi je pokazala cel kamp. Nato smo odšli na njihovo plažo. Moja mama je surfala. Poizkusila sem tudi sama in šlo mi je zelo dobro.

Take počitnice bi preživela še dva tedna.

Lina Hofman, 4. r.

MOJE POČITNICE

MED POLETNIMI POČITNICAMI SMO
Z DRUŽINO VELIKO POTOVALI.

OBISKALI SMO TRI DRŽAVE.

BILI SMO V ITALIJI, AVSTRIJI
IN NA HRVAŠKEM. NAJVEČ

ŠMO BILI V MEDVEJI. TAM

SMO PLAVALI, SE POTAPLJALI IN
SKAKALI S POMOLA. DVA DNI

SMO BILI S ŠOTORU V BAŠKI,

NA OTOKU KRKU. PLAVALA SEM

V BOHINJSKEM JEZERU, JEZERU

GARDA IN JEZERU MOLVENO,

KI JE BILO ZELO MRZLO.

BILI SMO NA SNEŽNIKU IN

UČKI, KJER SMO SPUŠČALI

ZMAJE. TO SO BILE

MARUŠKA LENARČIČ 2.R

B UTALCI

V ponedeljek, 25. septembra 2017, so nas obiskale ge. Gloria, Gordana, Lili in Zdenka, članice Slovenskega kulturno-prosvetnega društva Bazovica, ki deluje na Reki že 70 let. Poimenovali so jih Zaščitnice slovenske dediščine, saj s svojimi izredno živimi in zabavnimi nastopi razveseljujejo slovenske gledalce na Hrvaškem in v Sloveniji. Uprizorile so nam priredbo humoreske *Butalci* in s svojo neposrednostjo pritegnile učence k sodelovanju. Skupaj smo zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi in se nasmejali »butalskim« dogodivščinam.

Učiteljica Nika Stock

NAŠE IZŠTEVANKE

JESEN JE PRIHITELA,
ŠOLA JE ZAČELA,
V KLOPEH SEDIMO,
PRIDNO SE UČIMO.

Marinka Lenarčič, 3. r.

ŠTIRI MAČKE, ENA MIŠ,
ZDAJ PO HIŠI TI LOVIŠ.

Adelina Feratoski, 3. r.

PTIČKA LETI,
NA SKAL'CI SEDI,
KO MAČKA PRIŠLA BO,
PTIČKA ŠLA BO V NEBO,
MAČKA PA V VODÓ.

Vanja Štemberger, 3. r.

MARINKA INŠTRUMENTE DELI,
ZATO POVEJ ŠTEVILO TI.
ŽAN NA NJIH ZAIGRA
IN SE VESELO KROHOTA.

EVA IN KARIN PO BRDU HITITA,
NIČ SE MEDVEDA NE BOJITA.
ČE PA MEDVED PRIHITI,
HITRO ZBEŽITA, EN, DVA, TRI.

LUCAS IN ALEKS
JEŠJWCA STA DVA,
VČERAJ PRI GLASBI
STA BREZ NALOGE BILA.

VANJA IN SARA
PRI POUKU SEDITA,
NA HITRO SI LEPO
KITKO NAREDITA.

GAL IN AMADEJ
PO VASI S KOLESOM DRVITA,
PAZITA,
DA V LUKNJO NE ZGRMITA.

ADELINA, ADELINA,
DEKLICA ZALA,
ŠE NIKOLI NI
ZA V ŠOLO ZASPALA.

3. razred

SOVA, OSEL IN MRAVLJA

Nekega mračnega dne je odšla sova v vas . Bila je žalostna, zato se je hotela s kom pogovoriti. Videla je osla in začela sta se pogovarjati . Osel je bil tako neumen in negativen, da je vsako žival, o kateri sta se pogovarjala, karal in kregal. Sova pa je bila bolj prijazna in modra, zato so ji bili vsi prijatelji.

Neumnemu oslu je govorila in govorila, da ima vsaka žival dobre in slabe lastnosti. Ni je poslušal, a na koncu je še on postal žalosten in jezen, saj ga ni sova poslušala. Nato je prišla blizu mravlja in vsakemu od njiju namenila nekaj lepih besed . Vsi trije so bili zadovoljni in veseli .

NAUK

Lepa beseda lepo mesto najde .

Gaja Potočnik, 7. r.

LJUBEZEN JE:

Jaka:

Ljubezen je, če se z žogo igraš, ko prideš iz šole.

Ljubezen je, če tvoj maček zaprede, ko ga stisneš v naročje.

Uroš:

Ljubezen je, kadar se dva poljubljata, objemata.

Ljubezen je, ko daš lačnemu jesti.

Ljubezen je brez meja.

Nina Čekada, 4.r.

Elisa:

Ljubezen je, če ti nekdo reče, da mu pomeniš vse, da bo tebe in otroka imel rad, vaju varoval v dobrem in zlu.

Kaja:

Ljubezen je, če se imata starša rada.

Nuša:

Ljubezen je, da imam zelo rada vse otroke.

KOKOŠKA IN PAV

Nekega jesenskega dne je kokoška našla tri orehe. Iz njih bi rada spekla potico, vendar sama ni mogla streti lupine, saj je bil njen kljunček prešibak. Za pomoč poprosi pava: »Pav, bi mi pomagal streti lupino?« »Mar ne vidiš, da sem zelo zaposlen,« je odvrnil pav in se spogledoval z ogledalom.

Po mnogih poizkusih ji je le uspelo. V supermarketu je kupila vlečeno testo. Ponovno je stekla k pavu in ga prosila, naj ji pomaga razvleči testo. »Mar ne vidiš, da sem sredi manikure?« jo je ponovno zavrnil pav. Kokoška je sama do konca spekla potico. Na vrata je potrkal pav. »Kaj je to, kar tako lepo diši ? Bi lahko dobil tudi jaz košček?«

»Vse sem naredila sama, pa bom tudi potico sama pojedla,« mu je odvrnila kokoška.

NAUK

V svoji sebičnosti smo slepi za stiske drugih ljudi.

Eneja Čekada, 7. r.

Moje življenje

Sem Martin Valenčič. Rodil sem se 3. 3. 2004 v Postojni. Do sedaj smo živeli v Novokračinah. Ko se imel 1 leto, sem začel hoditi v vrtec v Ilirsko Bistrico. Osnovno šolo sem začel v Jelšanah. Zame je bila to kar velika sprememba, saj nisem nikogar poznal. Z mano so v prvi razred hodili še: Marko, Matej, Jan, Luka, Nika, Erna in Ana. Učila nas je učiteljica Vesna. V prvem razredu sem začel trenirati tudi roket. Ta šport mi je bil všeč in ga treniram še danes. Tako so minevala leta. Ko sem končal 7. razred, so mi moji starši povedali, da se bomo preselili v Dolenje. Sprva mi ni bilo všeč, potem pa sem se kar veselil.

Pred enim tednom smo se vselili. Za zdaj mi je všeč, saj imam tu veliko prijateljev in tudi nekaj sošolcev. Upam, da bo tako tudi naprej.

Martin Valenčič, 8. r.

Pri uri slovenščine smo napisali nekaj verzov. Navdihnili nas je pesem Miroslava Košute, *Morda tudi žabice*.

Morda tudi zajčki,
skačejo po trati v srajčki.
In skupaj z babico berejo pravljico,
zraven nje zaspijo in se v jutru prebudijo.

Tia K. Leskovar, 4. r.

Morda tudi psički,
hodijo na sprehode,
z babicami in strički.
Morda tudi muce,
imajo babice,
da z njimi lovijo miške.

Žiga Udovič, 4. r.

Morda tudi psički
se igrajo s ptički,
ki veselo pojo
in letijo v nebo.
Morda tudi muce
so kot punce,
ki se ličijo in se kopičijo.

Jure Šlosar, 4. r.

Morda tudi muce imajo babice
in skupaj z njimi lovijo nitke in miške.

Morda tudi drevesa imajo svoje dedke,
skupaj z njimi šelestijo
in poslušajo pripovedke.

Matevž Ujčič, 4. r.

Najlepši trenutki mojega življenja

Življenje teče kot pesek v peščeni uri. Skoraj vsak dan se ti lahko zgodi več lepih trenutkov. Najlepši so, ko pridem v petek domov iz šole. Drugi dan pa lahko spim dlje kot po navadi.

Najlepši trenutek v mojem življenju je bil, ko je moj bratec David prijokal na svet. V tistem trenutku sem se počutila najbolj srečna in ponosna starejša sestra. Ko sem ga prvič prijela v naročje, je bil velik natanko kot ena štruca. Danes po desetih letih pa že z mano igra klavir in košarko. Skupaj počneva še veliko zabavnih stvari. Kdaj pa kdaj se tudi skregava kot vsak brat in sestra. V življenju sem imela še veliko zabavnih in zanimivih trenutkov, vendar sem vam danes opisala enega izmed najlepših.

Menim, da se je v življenju lepo spomniti lepih trenutkov.

Nika Šestan, 8. r.

Intervju z učiteljico Vesno Sanković

Odločili smo se, da bomo naredili intervju z našo učiteljico razredne stopnje Vesno Sanković, ki z veseljem poučuje otroke že 38 let.

1. Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Že kot otrok sem se večkrat igrala »šolo«. Jaz sem bila seveda učiteljica, ki sem učila mlajše. Želja mi je bila postati učiteljica, vendar ker nas je bilo v družini 5 otrok, si nisem upala niti pomisliti, da bi me starše šolali toliko let. Pa vendar, dobila sem štipendijo in odšla v Ljubljano na gimnazijo. Potem sem uspešno končala še Pedagoško akademijo – smer razredni pouk. In tako se mi je izpolnila želja.

2. Kje ste obiskovali osnovno šolo?

Osnovno šolo sem obiskovala na tej šoli, takrat OŠ »4. julij« Jelšane. V 1. in 2. razredu sem hodila v Novokračine, ki je bila podružnica šole Jelšane. Iz Nove vasi do Novokračin smo hodili peš, od tam pa nas je v Jelšane peljal avtobus. Jaz sem hodila še v staro stavbo, ki je imela le dve veliki učilnici, zato so še zbornico in drvarnico spremenili v učilnici. Telovadnice nismo imeli. Pred šolo pa je bil sadovnjak. Pouk je bil dvoizmenski. Osnovno šolo sem končala leta 1972. Od takrat je šola že dvakrat adaptirana in razširjena.

3. Ali se vam je v šoli zgodil kakšen smešen dogodek, ki nam bi ga radi zaupali?

Spomnim se, da sem delala 14 let in tisto leto se je že pripravljala stavka učiteljev. Ravnateljica je prišla v razred in učencem hotela pojasniti besedo stavka. Na koncu je rekla: »Kaj si vaše učiteljice ne zaslužijo ene poštene plače?« Ko je prišla učenka 1. razreda domov, je rekla staršem: »Naša učiteljica dela že 14 let, pa še ni dobila plače.«

4. Kateri predmet vam je kot učiteljici razrednega pouka najlepše učiti in zakaj?

Najlepše mi je učiti matematiko. Verjetno zato, ker sem imela rada ta predmet in mi ni nikoli delal težav. Pester in zanimiv mi je tudi likovni.

5. S čim se ukvarjate v prostem času?

Zelo rada imam cvetje. Rada urejam cvetlične grede in lepo mi je, če je okoli hiše veliko rož. Rada grem tudi v naravo. Najlepši mi je sprehod v toplih jesenskih dneh. Takrat ima narava nek poseben čar, ki prevzame človeka.

6. Če bi lahko, ali bi spremenili poklic? Če da, kateri poklic bi si izbrali?

Mislim, da ne bi zamenjala svojega poklica. V začetku sem 7 let učila 4. razred. Zdaj pa že 32 let učim 1. in 2. razred, občasno tudi 3. Čeprav je včasih naporno ali celo stresno, je trud, ki ga vložiš, poplačan. Veseliš se uspeha vsakega učenca, veseliš se njegovega napredka. Zavedam se, da sem otroke naučila osnovnih veščin branja, pisanja in računanja. To je veliko zadoščenje. Veliko sem se naučila tudi od učencev in se še vedno učim. Velikokrat me presenetijo s svojim razmišljanjem, s svojo domišljijo.

7. Kakšen je vaš življenjski moto?

Moj življenjski moto je, da je človek bogat, če mu je dano, da svoje znanje in izkušnje prenaša na mlade ljudi. Lepo je delati z mladimi, še posebno z najmlajšimi, ki so kot nepopisane table, veseli in razigrani. Človek se med njimi počuti mlajšega.

8. Povejte nam še nekaj za konec!

Mislim, da smo lahko vsi veseli, ker smo na tej šoli. Vi kot učenci in mi zaposleni, ki vas vodimo na poti k učenosti in zrelosti. Včasih imam občutek, da smo kot ena velika družina. V družini se pa vsi dobro poznajo in skrbijo drug za drugega.

**Intervju z najmlajšo učiteljico na naši šoli
Martino Štemberger**

1. Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice?

**Že v osnovni šoli,
v tretjem razredu, ko me je poučevala učiteljica Romana.**

2. Kje ste obiskovali osnovno šolo? Ali se vam je v osnovni šoli zgodil kakšen smešen dogodek, ki bi ga delili z nami?

Spomnim se, ko smo v 9. razredu igrali skeč *Mama, umiram*. Bil je zelo smešen. Učiteljica Nives je bila režiser, mi pa igralci. Smejali smo se celo med nastopom.

3. Ali vam je lepo učiti na podeželski šoli?

Da. Zelo lepo, zato ker so manjši razredi ter manj učencev, ki te bolj spoštujejo.

4. Ali ste že kdaj imeli priložnost učiti v mestni šoli? Kje je boljši odnos do pouka in učiteljev?
V mestni šoli sem bila na praksi. Lepše je na manjši šoli, saj se tam lahko bolj individualno posvetim vsakemu otroku.

5. Ali imate veliko prostega časa? Kako ga preživljate?

Ne. Nimam veliko prostega časa, ker se pripravljam na službo. Če pa ga imam, potem pa najraje berem.

6. Kaj bi svetovali učencem za uspešnejše šolanje?

Čim bolj sledite pri pouku, ne klepetajte, ampak poslušajte učiteljico, vsak dan preberite zapiske, ki ste si jih naredili v šoli, in učenje vam bo dosti lažje in lažje.

7. Vaš moto je?

Carpe Diem.

**Diem pomeni dan, Carpe pa je Horacij uporabil besedo v smislu "uživaj, izkoristi, uporabi".
Torej, "uživaj dan".**

Učiteljici Vesna in Martina, hvala za vaš čas in vse dobro vama želimo še naprej.

Pri glasbi smo postali raperji.**DOBRA MUS'KA**

Dobra mus'ka mi paše na morju, ko voda pljuska.
 Gledam barke, občudujem sončne žarke.
 Ližem sladoled, mi paše za deset.
 Dobra mus'ka mi paše na morju, ko voda pljuska.
 Mulci se lovijo, poslušajo melodijo, zraven pa kričijo.
 Sence ni, glava me boli.
 V morje se zapodim, da se ohladim.
 Dobra mus'ka mi paše na morju, ko voda pljuska.

*Domen Rutar, 9. r.***MUS'KA**

Mus'ka je najboljša stvar,
 zmeraj je zraven brez okvar.
 Mus'ka, mus'ka, je, je, je.
 Ko se rodiš, ko v šolo greš,
 ko se oženiš in ko umreš,
 mus'ka sliši se, da se zaveš,
 valček, polka, rokenrol,
 disko, rok, rap in džez ...
 Sam da ni tišine,
 ker drugač' te hitro mine.
 Muska je najboljša stvar,
 zmeraj je zraven brez okvar.
 Muska, muska, je, je, je.
 Ko grem v šolo na busu slišim jo,
 ko grem na trening, tud' v avtu se vrti,
 še pr dohtarju v čakalnici zazveni.
 Kaj češ, taku je,
 da brez nje se nikamor ne gre.
 Včasih si mislim, kaku bi blu brez nje,
 pol pa vid'm, da res ne gre.
 Mus'ka je najboljša stvar,
 zmeraj je zraven brez okvar.
 Mus'ka, mus'ka, je, je, je.

*Martin Valenčič, 8. r.***MUS'KA**

Mus'ka, dobra mus'ka,
 brez mus'ke svet bi bil poguba.
 Naše življenje bi bl'o čista zguba.
 Skladatelji so pisal' simfonije,
 mi pa lepe melodije.
 Najboljša mus'ka se odkriva skoz' mladost,
 ko se ti življenje zdi kot norost.
 Ko se zbudiš, ti mus'ka razbija,
 tvoje srce pa noro nabija.
 Mus'ka je v življenju potrebna in veliko vredna.
 Mus'ka, dobra mus'ka,
 nč' ni boljš'ga kukr dobra mus'ka.

*Emanuel Baša, 9. r.***MUS'KA ZA NASMEH**

Mus'ka, dobra mus'ka, vedno daje mi polet,
 mus'ka, dobra mus'ka, poj jo za vesel nasmeš.
 V prvem razredu sem začela peti v zboru
 peli smo od Kuža pazi, pa vse do We are the world.
 Mus'ka, dobra mus'ka, vedno daje mi polet,
 mus'ka, dobra mus'ka, poj jo za vesel nasmeš.
 Velik je ta naš svet, zato zapojmo tale dober rap.
 Mus'ka, dobra mus'ka, vedno daje mi polet,
 mus'ka, dobra mus'ka, poj jo za vesel nasmeš.

*Nika Šestan, 8.r.***RAP**

Jow, zbudim se ob sedmih in pou,
 zamujam v šolo, sedem in pou, jow,
 sedem in pou, sedem in pou, jow.
 V šolo prihitim,
 na pol nag, na pol mrt'u,
 na pol spim, na pol ležim.
 Potem se pa nekaj zasliš,
 Nek šum ššššššš,
 Nek zvok, tam, tam,
 neko glasbo, ow jeeee.
 Prebujam se,
 šumi, zvoki, glasba, spremljajo me.
 Jaz grem domov jow,
 Šumi, zvoki, glasba spremljajo me.

Oliver Brozina, 8. r.

MUS'KA

Mus'ka je vse okoli nas.
Mus'ka nas združuje,
mus'ka nas povezuje,
mus'ka nas uči in veseli vse dni.
Mus'ka je nekaj lepega,
kar se sliši, kar se poje,
zato le pojmo vsi,
da se mus'ka ne zgubi.

Jan Udovič, 8. r.

ŠPORT

Šport, dober šport,
nič ni boljš'ga kukr dober šport.
Lohk je za zabavo in tut za dobro prebavo.
Ob športu se sprostimo vsi,
odženemo slabe misli in skrbi.

Tinkara Šlosar, 9. r.

MUS'KA

Vsak svojo posluša rad,
Meni je najljubši rap.
Klaska, electro house,
jazz, rock, pop, hip hop,
ne znam naštetiti vse,
pomembno eno je le,
da z mus'ko zabavamo se.
Svojo musko lahko napiše vsak,
sploh ni važno, če si punca ali fant.
Ni važna starost, ampak predanost,
let imaš lahko pet ali sto,
z mus'ko ti bo vedno lepo.
Med ljudmi so velike razlike.
Vsak ima svoje odlike .
Radi imamo različne stvari,
a mus'ko imamo radi vsi.
Ko pride na vrsto hit,
v spominu je že beat,
vsi že znamo novo besedilo,
prav tako kot melodijo,
ker mus'ka nas povezuje.
In vse skupaj združuje.

Marko Čekada, 8.raz.

RAP

V šoli imamo glasbo,
in tam mi je všeč.
Ko pišemo rap, cel svet je lep.
Ko hodim po vasi, rapam si.
Me nekdo vpraša: Kdo si ti?
J'st sem raper, če hočeš biti tudi ti,
v učilnico glasbe se ti mudi.

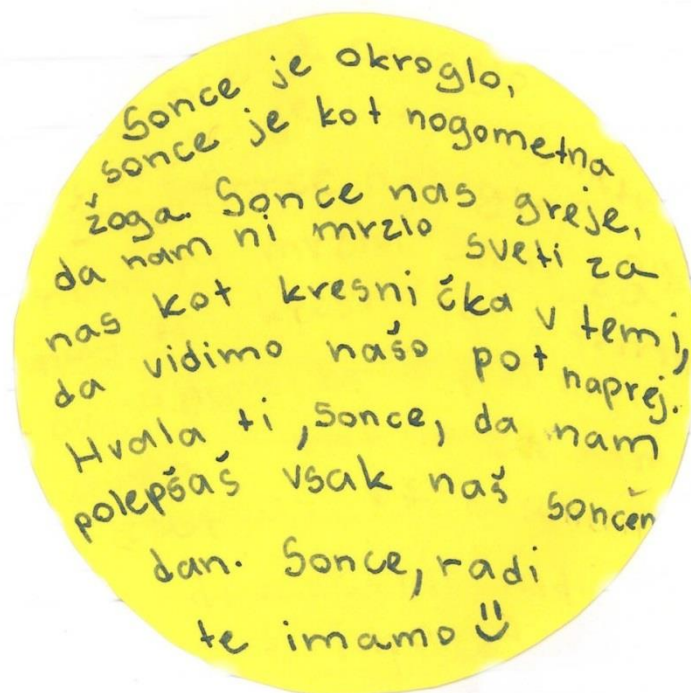
Borut Ujčič, 7.r.

MUS'KA

Mus'ka je nastala s poslušanjem
zvoka in šumenja,
ko je dež padal,
ko je padala toča,
ko je strela rušila drevesa
in tako naprej.
To mus'ko iz cirkuških glasbenikov,
pa kdo si je izmislil do, re, mi, fa, so, la, ti, do.
Pa kdo je izumil mus'ko,
ne vem kdo,
ampak vem,
da končal jo bom.

Tim Šlosar, 7.r.

LIKOVNA PE SEM SONCE

Nika Šestan, 8. r.

GLASBA ME SPREMLJA ŽE OD MALIH NOG

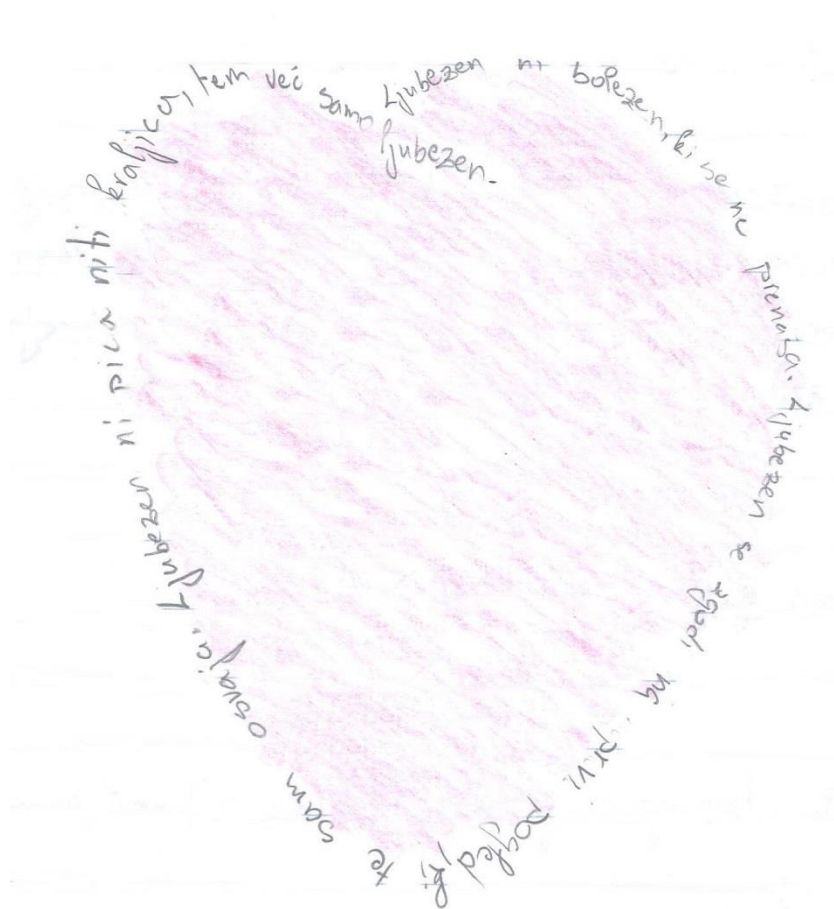
Spomnim se še, ko s'm b'la še čisto mala,
vedno s'm se rada z ropotuljami igrala.
Pela, plesala s'm cel dan, zvečer
pa spat s'm šla, da je bil v hiši res mir.
Zgodaj zjutraj ko s'm se zbudila,
ptičje petje s'm v ušesih začutila.
Poskušala žvižgati s'm tudi kot kos,
vsaki tej nalogi jaz bila s'm vedno kos.
Ko sem zrasla, se nič ni spremenilo,
petje vsak dan me je vse bolj res veselilo.
Ko s'm v šoli prvi razred bila,
violino igrala s'm prav vsak dan doma.
Klavir je tudi moj, «frend» postal,
tudi na njega sem igrala – bil je v hiši res ,«živ – živ.»

Glasba vedno z mojim srcem je skup' bila,
vedno je le zase svoj prostorček zapolnila.
Pri pouku glasbe pa bilo je res lepo,
saj vedno smo peli in smejali se zelo.
Učiteljica naša nas je vedno nasmejala, vedno
kak res ful dober »štos« zmeraj povedati je znala.
Sami dobri vici so pri nas prevladovali,
mi pa smo se zmeraj se vsak dan sam' smejali.
Vedi tudi ti, da od glasbe smo odvisni mi.
Ne pozabi, vse zgodi se v tvoji glavi.
Počasi zmanjkuje mi časa in rim v moji glavi,
zato počas' na kon'c se zdaj prav ti pripravi.
Iz moj'ga rap-a vzemi sam rdečo nit,
in pusti druge stvari – naj grede se ,«solit».
Pa ne pozabi, da nista tu le Mozart in Bach,
ampak še veliko ostalih, ki jih sploh ne poznaš.
Mi skupaj lahko boljšo ,«musko» nar'dimo,
le če svoje rime skup zložimo.
Violina, klavir, kitara, res je – to ni šala!

Ana Kompan, 8.r.

PUSTILA SEM TE

Vsaka minuta brez tebe nima več topline in v srcu me zebe.
Vsaka sekunda zame je kot dan brez noči, misel nate je kot noč, ki se ne zdani.
Men' je bad ko tebe ni, a se ti ne zdi?
Odkar pustila s'm te, sanjam o tebi,
ker se tiho pritihotapiš k meni, pol' sva le jaz in ti,
skupaj, za vse dni.
Ko pa zbudim se, se le še sprašujem,
zakaj pustila sem te.
Odgovora ne najdem tle,
kar vem, je,
da ti mene nisi ' meu rad,
sej, zakaj bi me,
ko pa pustila s'm te.

LIKOVNA PESEM

Erna Štemberger, 8.r.

Občinski kros

V petek, 29.9.2017, se je naša šola udeležila občinskega krosa v Ilirski Bistrici. Podelovali smo učenci iz vseh osnovnih šol v občini Ilirska Bistrica.

Na kros smo odšli po dva učenca iz vsakega razreda. Na žalost domov nismo prinesli nobene medalje.

Vendar je vseeno bilo lepo.

David Lestan
4.r.

Na melodijo Zibenšrit smo si izmislili besedilo o našem razredu in tako je nastala himna.

**NA ŠOLI ČETRTE RAZRED SMO,
STALNO MI RAZGRAJAMO.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**LINA, NINA, RAZGRAJATA,
PRI GLASBI NAM NAGAJATA.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**ŽIGA NAŠ PRI POUKU SPI,
MATEVŽ GA HITRO PREBUDI.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**DAVID Z OČALI JE KOT UČENJAK,
POPRAVIL JE KURAM KOKOŠNJAK.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**LARISA, TIJA, VANJA SO
NAJBOLJŠE PRIJATELJICE TO.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**JURE S KITARO VADIT ZNA,
NA VIOLONČELU ALEN ZAIGRA.
FANTOV PET,
DEKLIC PET,
Z RAZREDNIČARKO KUL SMO SPET.**

**PRI GLASBI TO SMO SPESNILI,
VSI SMO SI POMAGALI.
TO SMO MI,
SLAVNI VSI,
ČETRTE RAZRED ŽIVELI!**

Naravoslovni dan VODA

V četrtek, 28. septembra 2017, smo izpeljali naravoslovni dan. Razdelili smo se v skupine in spoznavali kulturno dediščino, ki je povezana z vodo in tudi sami ustvarjali. Prvi in drugi razred sta se sprehodila ob potoku Mržljaku ter izdelala maketo in se naučila pesmico "Dekle je po vodo šlo". Tretji, četrti in peti razred so spoznavali kulturno dediščino v Jelšanah in Dolenjah. Tretješolci so izdelali tudi vodnjak. Sedmošolci so si v Novokračinah ogledali vas potokov in mostov ter risali "Stari most". Osmi in deveti razred pa so na ustvarjalen način spoznavali elemente kulturne dediščine pri oskrbi z vodo v Novi vasi. Posebna zahvala gre našima dvema sodelavkama ge. Silvi Valenčič in ge. Jožici Potepan, ki sta nama zelo pomagali pri izpeljavi naravoslovnega dne.

Martina Petek

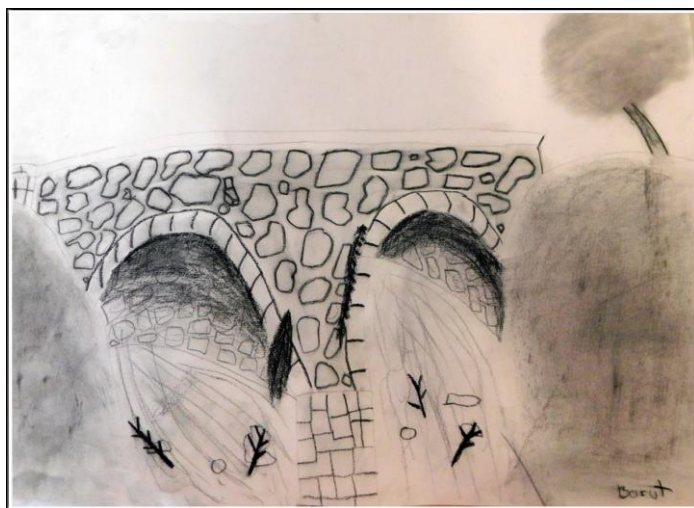

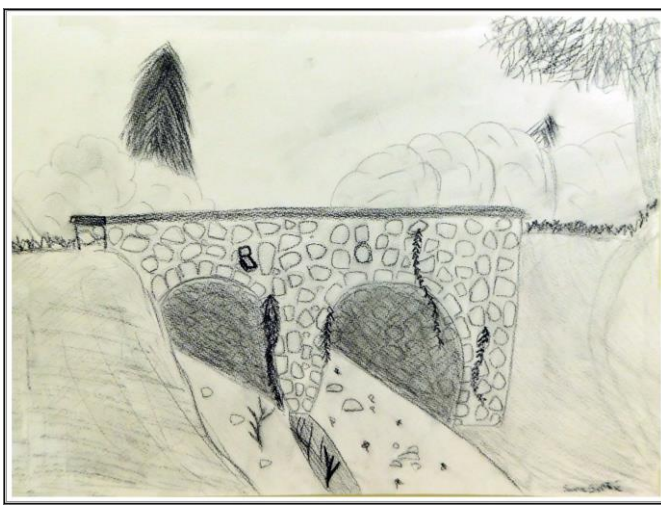
Tim Šlosar, 7. r

Gaja Potočnik, 7. r.

Borut Ujčič, 7. r.

Sara Saftič, 7. r.

Oliver Brozina, 7. r.

Glejte medveda!

7. novembra nas je zbudilo deževno jutro. S kombijem smo se vozili proti šoli. Na poti med Novokračinami in Sv. Katarino je šofer kombija nenadoma upočasnil vožnjo. Vsi smo vstali ter gledali, kaj se dogaja. Šofer je zaklical: »GLEJTE MEDVEDA!« Pogledali smo skozi okno in res zagledali dva medveda, ki sta tekla proti gozdu. Bili smo zelo presenečeni. Ko sta medveda odšla, je šofer odpeljal naprej. Vsi smo bili veseli, saj medveda ne vidiš vsak dan.

Elisa M. in Uroš I. 5.r.

SRNICA

V torek, 21. novembra 2017, je prišla k naši šoli mlada srnica. Ujela se je v vrt sosedu Uroša. Ker smo vsi kričali: »Srna, srna!« je bila revica zelo preplašena. Tekala je sem ter tja in se zaletavala v ograjo. Pri tem se je poškodovala. Takrat je učiteljica Nives rekla: »Otroci, bodite tiho, da se srnica pomiri!« Ata Martin je odprl vrata na vrhu njihovega vrta, da bi se srnica rešila. Toda ni ji uspelo.

Nato je še naš hišnik poizkusil srečo in odprl vrata proti vasi. Srnica je to opazila in se vsa vesela pognala skoznje. Stekla je skozi celo vas naravnost v gozd.

Upamo, da je našla svojo mamico in se pomirila od velikega strahu.

1. in 2. r. z uči. Nives

*Maruška, 2. r.**Gaja, 1. r.**Vid, 2. r.**Matej, 1. r.**Njegoš, 2. r.**Nina, 2. r.**Teja, 1. r.**Kristjan, 1. r.**Ivana, 1. r.*

Anketa

Našim prvošolčkom, Teji, Kristjanu, Mihi, Gaji, Ivani in Mateju, smo zastavili nekaj vprašanj. Z veseljem so nam odgovorili.

1. Kaj si počel/a med počitnicami?

T.: Šla sem na morje, na igrišče in doma sem gledala risanke.

K.: Bil sem na morju, v bazenu in veliko sem se igral doma.

Mi.: Pomagal sem mami, noni, očetu zidati, se igral z bratcem in gledal risanke.

G.: Doma sem se igrala.

I.: Igrala sem se z Maruško.

Ma.: Na morje sem šel.

2. Katera je tvoja najljubša žival?

T.: Kokoš, zaradi mehkega perja.

K.: Leopard.

Mi.: Krokodil, ker ima velika usta.

G.: Muca, ker je puhasta.

I.: Srna.

Ma.: Volk, ker tuli.

3. Katera risanka ti je najbolj všeč?

T.: Mia, ker so notri konji.

K.: Nindža želve.

Mi.: Gledal sem program z risankami Minimax, vse so mi všeč.

G.: Winksice. Všeč so mi, ker jih je veliko.

I.: Nodi.

Ma.: Nodi.

4. Ali rad/a hodiš v hribe na izlete?

T.: Ja, ker mi je narava lepa.

K.: Da, lepo mi je.

Mi.: Ne, ker je treba veliko časa hoditi. Všeč pa mi je bilo, ko smo šli s šolo v Ljubljano v Šport city.

G.: Ja, ker mi je lepo.

I.: Da, samo v hribih nisem še bila.

Ma.: Ne.

5. Ali si vesel/a, da si prišel/a v šolo?

T.: Ja, imam veliko prijateljev.

K.: Da.

Mi.: Ja, ker sem se naučil že veliko novega.

G.: Aha, v šoli se veliko učimo.

I.: Da.

Ma.: Ja.

6. Pri katerem predmetu se počutiš najbolje?

T.: Pri športu, ker veliko tečemo.

K.: Pri telovadbi.

Mi.: Pri telovadbi, ker se veliko gibamo in ne sedimo za mizo.

G.: Pri športni vzgoji, ker se veliko igramo.

I.: Pri slovenščini.

Ma.: Šport.

7. So učitelji prijazni?

T.: Da, veliko nas nasmejejo.

K.: Ja, so.

Mi.: Včasih ja, včasih pa ne. Najbolj prijazna je učiteljica Vesna.

G.: So, so. Najbolj učiteljica Vesna.

I.: Da, da.

Ma.: Ja, so.

8. Kako si zadovoljen/a z malico in kosilom?

T.: Zelo dobro in okusno je.

K.: Kar v redu.

Mi.: Ja, je zelo dobro.

G.: Dobro. Najboljša mi je pašta.

I.: Je v redu.

Ma.: Zelo.

KINESTETIČNE MIZE

Kinestetične mize so mize za sproščanje in pomagajo h koncentraciji. Šola se je odločila in kupila 5 miz, da bi tistim otrokom, ki pri pouku ne morejo sedeti 45 min, zagotovila stoječe mize. Mize so sestavljene iz osovine in vezane plošče. Omogočajo, da vsak učenec lahko prilagodi višino sebi. Mislim, da smo jih preizkusili že skoraj vsi. Tisti, ki jih še ni, mu priporočam. Priporočam tudi mlajšim generacijam. Meni miza zelo pomaga, saj me sprosti in sem bolj skoncentriran na naslednjo uro.

Domen Rutar, 9. r.

Za to mizo sem pisala nalogo. Všeč mi je zato, ker ima nastavek za nogo in se lahko gugam najprej z levo, nato še z desno. Bolj mi je zanimivo, ker mi ni treba stalno sedeti.

Nina Iskra, 2. r.

Mize so narejene, da pomagajo učencem. Ko sem stal pri mizi, sem se počutil dobro in bolj zbrano. Menim, da bi vse šole in učilnice morale imeti take mize, saj pomagajo učencem.

Emanuel Baša, 9.r.

Me sprošča, sem bolj skoncentriran.

Martin Valenčič, 8.r.

Lepše mi je stati za mizo kot sedeti.

Marko Čekada, 8.r.

Je dober občutek, ker sem bolj pozorna na to, kar učitelj govori in kaj delamo pri pouku.

Erna Štemberger, 8.r.

Nisem imela dobrega občutka, ker so se mi vsi okoli mene zdeli zelo majhni. Raje imam klasiko.

Ana Kompan, 8.r.

Rada stojim za kinestetično mizo, ker je drugačna, posebna in ker nočem vedno sedeti.

Gaja Potočnik, 7.r.

Lahko se nagibam, je bolj zabavno kot sedeti.

Sara Saftič, 7.r.

Ko sem za to mizo sem bolj osredotočena, lepše mislim, zelo praktično.

Eneja Čekada, 7.r.

Lahko se gibam za njo, zdi se mi zelo priročna.

Borut Ujčič, 7.r.

Rad stojim za njo, ker je včasih lepše gledati na tablo z drugega zornega kota.

Oliver Brozina, 7.r.

Zabavno mi je, ker lahko stojim in dobro razmigam nogo.

Sašo Brozina, 7.r.

Dobra, ker lahko migaš z nogo in ker jo lahko dvigujem gor in dol.

Njegoš Iskra, 2.r.

Dobra, ker lahko migaš z nogo in stojiš.

Lukas Surina, 3.r.

Lepo, ker ne sediš in se razmigaš.

Vanja Iskra, 4.r.

Mi je všeč, ker se razmigaš.

Kaja Štemberger, 5.r.

Se sproščaš, stojiš ...

Elisa Mahne, 5.r.

Všeč mi je, saj tisti, ki ne morejo sedeti, razmigajo svoje noge. Je zelo dobra, ko si živčen pred testom.

Nina Čekada, 4.r.

Dobra, saj lažje pišem.

David Šestan, 4.r.

Lepo, saj se pri njej razmigam.

Lina Hofman, 4.r.

Lepo, ker lahko migaš z nogo, všeč mi je tudi njena barva.

Gaja Rutar, 1.r.

Zanimivo, saj, ko imam preveč energije, grem k mizi in migam z nogo.

Jaka Kompan, 5.r.

Dobra, ker lahko migaš z nogo, stojiš ob njej in delaš nalogo.

Matevž Ujčič, 4.r.

ŠPORTNI DAN

V sredo, 11. oktobra, smo se učenci OŠ Jelšane odpravili v Ljubljano v športni center, kjer smo se preizkusili v različnih športih. Ko smo prišli v telovadnico, smo se najprej preoblekli v športna oblačila. Po tem smo se vsi skupaj zbrali v telovadnici, kjer smo se razdelili v skupine po razredih. Sledile so različne aktivnosti. Na začetku smo odšli v prostor, kjer smo po ukazih na računalniku stopali po plošči ter tekmovali, kdo bo zbral največ točk. Plesali smo tudi z daljincem v roki in sledili gibom plesalcev na ekranu. Sledilo je plezanje, kjer smo preizkusili svoje zmogljivosti. Za konec pa smo odigrali nekaj tekem badmintona ter dvoranskega hokeja.

Meni je bil najbolj všeč dvoranski hokej, ker je zelo razgibana igra. Športni dan mi je bil všeč, zato ker sem se lahko preizkusil v različnih športih. Upam, da se bo takšen dan še kdaj ponovil.

Jan Udovič, 8. r.

Bela muca

Bela muca spi, tralalila lela,
v mehki postelji,
mali mucek jo zbudi
in se zasmеji.
Tralalila lela, tralalila lela,
tralalila lela.

Bela muca hoče jesti
in beži lepo po cesti.
Mali mucek gre za njo
in zapoje prav lepo ...
Tralalila lela, tralalila lela,
tralalila lela.

Adelina Feratoski, 3. r.

Adelina Feratoski, 3. r.

Bela muca

Bela muca je vesela,
siva miš pa škodo dela.
Siva miška mizo zmoči,
muca na omaro skoči.
Miška sir po hiši išče,
mačka steče na igrišče.
Muca miški se smeji,
ker v njeni hiški sira ni.

Marinka Lenarčič, 3.r.

Jaz in Nikolaj

Nekega popoldneva sem se prišla igrat k Nikolaju. Ko sem ga zagledala, sem opazila, da je slabe volje. Vprašala sem ga, če se gre igrat. Nasmehnil se je in me prijel za roko. Šla sva se igrat. Ko je postalo mrzlo, sva šla v hišo. Gledala sva risanke. Postala sem žejna in sem si šla po vodo. Nikolaj je odšel v zgornje nadstropje. Šel je po traktor. Ko je prišel do zadnjih treh stopnic, je padel. Začel je jokati in kričati. Pritekla sem k njemu in ga potolažila. Prišla je tudi njegova mama Urška in ga dvignila. Ko je nehal jokati, sem se usedla k njemu na tla. Vprašala sem ga, če se greva igrat. Prikimal je in sva šla ven. Igrala sva se do večera.

Marinka Lenarčič, 3.r.

Marinka Lenarčič, 3. r.

HIŠA

Kadar hiša se zbudi,
na stežaj odpre vsa okna.
Jutro v sobah zadiši
in otroke prebudi.

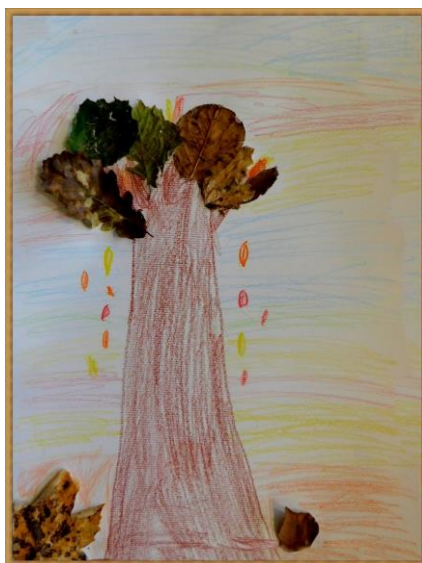
Sonce dviga se v nebo,
boža hišo prelepo.
Hiša pa veselo diha,
všeč ji je, ker zunaj piha.

Zmaji, levi, tigri živi
z jutrom so se v hiši skrili.
Črni muc pa bog ve kdaj
k beli mucu šel na čaj.

Nuša, 5. r. in sestra Mojca Primc

Aleks Čekada, 3. r.

Adelina Feratoski, 3. r.

Sara Udovič, 3.r.

RAP

Muska prov vsak trenutek spremlja te,
 če si slabe al' pa dobre volje,
 čist' usen to je.
 Na veliko načinov sliš'mo jo lahko,
 TON-ŠUM-ZVOK, to je to.

Eneja Čekada, 7. raz.

JAMSKE

POSLIKAVE

(izdelali učenci 3. in 4. razreda)

ALI NAS PREPOZNATE?

ZDRAVSTVENE TEŽAVE

Moje ime je Sašo Brozina. Imam probleme s trebušnimi bezgavkami. Zelo veliko hodim po bolnišnicah. Ko sem v bolnišnici, me je zelo strah, kaj bo sledilo. Moje starše takrat zelo skrbi zame.

Včasih moram celo ostati v bolnišnici. Najprej me zanima, koliko časa bom ostal in če me bodo lahko pozdravili. Ko tam spim, me pride mama vsak dan pogledat. Ostanem največ en teden, zato da naredijo tisto, kar morajo. Potem grem lahko domov. Najbolj sem srečen, ko pridem domov in vidim vso družino.

Sašo Brozina, 7. r.

MOJE ZIMSKE POČITNICE

V ponedeljek sem igral igrice in se igral z bratcem. V torek sem šel na hrib. Pomagal sem tati in nonotu narediti boks za telička. V sredo je imel moj bratec rojstni dan. Dobil je veliko daril. V četrtek smo šli v Koper in smo kupili avto. V petek smo dobili novo teličko. Zvečer sva z bratcem prespala pri prababici Rozaliji. V soboto je imel bratec rojstnodnevno zabavo. Prišli so Andre, Emanuel, Evelin in Luka. V nedeljo je mama skuhala kosilo za vso družino.

Vid Valenčič, 2.r.

MOJE PRVE ZIMSKE POČITNICE

Jaz sem počitnice preživela pri sestrični Nuši.

Ker je prav v času počitnic zapadel sneg, sva se kepali in sankali. Naredili sva tudi snežaka. Bilo nama je zelo lepo.

Gaja Rutar, 1. r.

POMLAD

Sonce izza oblaka
sramežljivo kuka,
z žarki boža zvonček,
ki se šele prebuja.

Trobentica zaspana,
majhna in kristalna,
v vetru plapola
in v družbi žafrana
prav ljubko se smehlja.

Smejim se tudi sama,
saj to je že pomlad,
ko rožice nabiram
in zunaj se igram.

Tia Leskovar Kalister
4.r.

Intervju z red. prof. dr. Mileno Valenčič Zuljan

Pogovarjala sem se z dr. Mileno Valenčič Zuljan, ki je redna profesorica za področje didaktike na oddelku za temeljni pedagoški študij.

1. *Kako je potekalo vaše šolanje?*

Najprej sem obiskovala osnovno šolo Jelšane, nato gimnazijo v Kopru, potem pa sem študij nadaljevala na Pedagoški fakulteti (takrat Akademiji) v Kopru in kasneje na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Na osnovno šolo in na ostale omenjene inštitucije sem ohranila zelo lepe spomine.

2. *Zakaj ste se odločili za ta poklic?*

Zato, ker sem vedno rada delala z ljudmi in mi ta poklic omogoča veliko ustvarjalnega in raziskovalnega dela.

3. *Kje ste zaposleni?*

Najprej sem bila zaposlena na Filozofski fakulteti kot mlada raziskovalka, sedaj sem pa profesorica na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani.

4. *Kaj vas pri vašem delu najbolj veseli?*

Najbolj me veseli pedagoško delo s študenti v okviru predavanj in seminarских nalog ter mentorstvo študentom pri njihovih diplomah, magisterijih in doktoratih. Zelo rada tudi raziskujem in sodelujem s kolegi na fakulteti, z učitelji in drugimi pedagoškimi delavci v praksi ter različnimi raziskovalci doma in v tujini. Res zelo uživam v svojem delu. Še posebej je lepo videti napredek mladega človeka, ker se pokaže na poseben način. Do sedaj sem bila mentorica 71-im diplomantom oz. magistrantom ter eni doktorantki.

5. *Videla sem, da ste napisala veliko knjig in člankov. Na katero ste najbolj ponosni?*

Najbolj sem ponosna na prvo delo, ki je nastalo v okviru prvega projekta, ki sem ga vodila. Projekt se je imenoval Partnerstvo fakultet in šol – Model pripravištva. Za to delo nam je napisal predgovor evropski komisar za izobraževanje, Jan Figel.

Zelo sem bila tudi vesela objave mojega prvega članka v bazi *Social Science Citation Index*, ker je to pomenilo posebno potrditev mojega raziskovalnega dela. Dragocena povratna informacija za vsakega raziskovalca so tudi citati v mednarodnih bazah *Scopus* in *SCCI*, ki jih pridobijo njegova dela.

6. *Kaj počnete v prostem času?*

Nimam veliko prostega časa. Ko pa ga najdem, rada klepetam s prijateljicami. Sem tudi zelo rada gobarila, česar sedaj zaradi poškodbe kolena ne morem več, plavala, hodila v hribe, v gledališče ...

7. *Kakšen je vaš življenjski moto?*

Običajno različne "krizne situacije" pri človeku spodbudijo vprašanje, ali teče moje življenje po pravih tirih oz. če uporabim tvojo besedno zvezo, ali je moj življenjski moto resnično pravi za moje življenje. Tudi pri meni je bilo tako.

Ko sem leta 2012 imela prometno nesrečo s štirikolesnikom in ob tem dobila še vensko trombozo, se je moje življenje v trenutku zelo spremenilo. Iz izjemne dinamičnosti, poleg rednega dela, sem bila v tem času tudi predstojnica velikega oddelka, glavna in odgovorna urednica revije CEPS, ki smo jo takrat ustanovili, vodila sem zelo obsežen raziskovalni projekt ... sem v trenutku padla v popolno -

mirovanje. Bila sem 9 mesecev na bolniški, bili pa so tudi trenutki, ko nisem vedela, kako se bo obrnilo moje življenje. Pred tem so me na fakulteti dolga leta vsi prepoznali po hitri hoji in odločnem koraku, potem pa dolgo nisem uspela stopiti na noge in samostojno narediti niti enega koraka. Čeprav uživam v svojem pedagoškem in raziskovalnem delu, se veselim uspehov svojih študentov in lastnih objav, o čemer si me spraševala v prejšnjih vprašanjih, pa v tistih trenutkih življenjske negotovosti, ko dejansko nisem vedela, ali se bom zjutraj zbudila, nisem razmišljala o tem. Občutek miru in "spravljenosti same s sabo" so mi prinesle le misli na tiste trenutke mojega življenja, ki sem jih uspela napolniti z Dobroto, Ljubeznijo, Podporo ... Pred poškodbo sem oddalo vlogo za izvolitev v naziv redne profesorice za didaktiko, kar je najvišji naziv, v katerega si lahko izvoljen na Univerzi. Če pojasnim: vsak profesor, ki je zaposlen na fakulteti, mora vsakih pet let obnavljati svoje izvolitve, po doktoratu si lahko najprej docent, nato izredni profesor in na koncu, če izpolniš kar visoke kriterije, redni profesor. Naziv rednega profesorja je trajen in kar selektiven. Če ne bi bila takrat na bolniški, bi se zagotovo večkrat vprašala, kdaj pa bo seja, ko bodo obravnavali mojo vlogo, kako se bo ta proces iztekel in podobno, tako pa skorajda nisem niti pomislila na to.

Čeprav svojega sistema vrednot nisem spremenila, sem ga pa na nek način poglobila. Moj vsakdan vodi življenjski moto: "Veseli se vsakega trenutka življenja in ga odgovorno napolnjevaj z Ljubeznijo ..." V svetem pismu je zapisano: "Dovolj je dnevu lastna teža," kar razumem, da se ni smiselno plašiti, kaj nam bo jutrišnji dan prinesel, saj končno niti vemo ne, ali ga bomo doživeli, pomembno pa je odgovorno in v veselju preživeti današnji dan.

Pet let po nesreči moj korak še zdaleč ni tako gotov kot pred nesrečo, zato se včasih v družbi kolegov "pošalim", da oni drviijo skozi življenje v 6. ali 7. prestavi, medtem ko imam jaz ta "privilegij", da se skozi svoje življenje sprehajam, mogoče pa zato tudi vidim več drobnih stvari.

8. Kaj bi radi sporočili mladim, ki se odločajo za poklic?

Da je pri izbiri poklica zelo pomembno upoštevati darove, ki jih posameznik ima, in interese. Čeprav je v sedanjem času tudi premislek o možnosti zaposlitve, ki jo nudi posamezen poklic, zelo pomemben, pa dajem na prvo mesto interes za poklic, ki ga želiš celo življenje opravljati.

Zahvaljujem se vam za sproščen pogovor in odgovore ter vam želim še čim več uspehov na vaši poklicni poti.

Ana Kompan, 8. r.

Martin Valenčič, 8. r.

MOJE POČITNICE
OBISKALA SEM NONO
DALJO IN NONOTA MILOŠA
V VRHPOLJAH. NONA ZELO
DOBRO KUHA. SKUPAJ SVA
NAREDILI TORTO. Z NONOTOM
SVA IGRALA ČLOVEK NE
JEZI SE. VSI SKUPAJ SMO
ŠLI NA SPREHOD PO
ZASNEŽENI VASI.
IVANA, 1. R.

ZIMSKE POČITNICE

Zimske počitnice sem preživela zelo lepo. To so bile res prave zimske počitnice, saj je padal sneg in smo se lahko igrali zunaj na snegu. S prijatelji smo delali snežaka, se sankali in drsali. Nekaj dni sem bila na počitnicah pri noni, kjer sem se igrala s sestrično Leono. Z družino pa smo bili tudi na smučanju v Cerknem. Starši so me vpisali v smučarsko šolo. Učila sta me Robi in Špela in ko sem končala, so mi rekli, da smučam kot mala Tina Maze. Vsak večer smo se hodili kopat v terme, kjer sva z bratcem Nikom plavala in se potapljala.

Počitnice so se prehitro končale in komaj že čakam naslednje.

Teja Šlosar, 1. r.

Gozd

V gozdu je velik gozd.

V gozdu je manjši gozd.

V tem gozdu je še manjši gozd.

V tem gozdu je najmanjši gozd.

Tak gozd je gozdiček.

V gozdičku je hiša.

V tej hiši je manjša hiša.

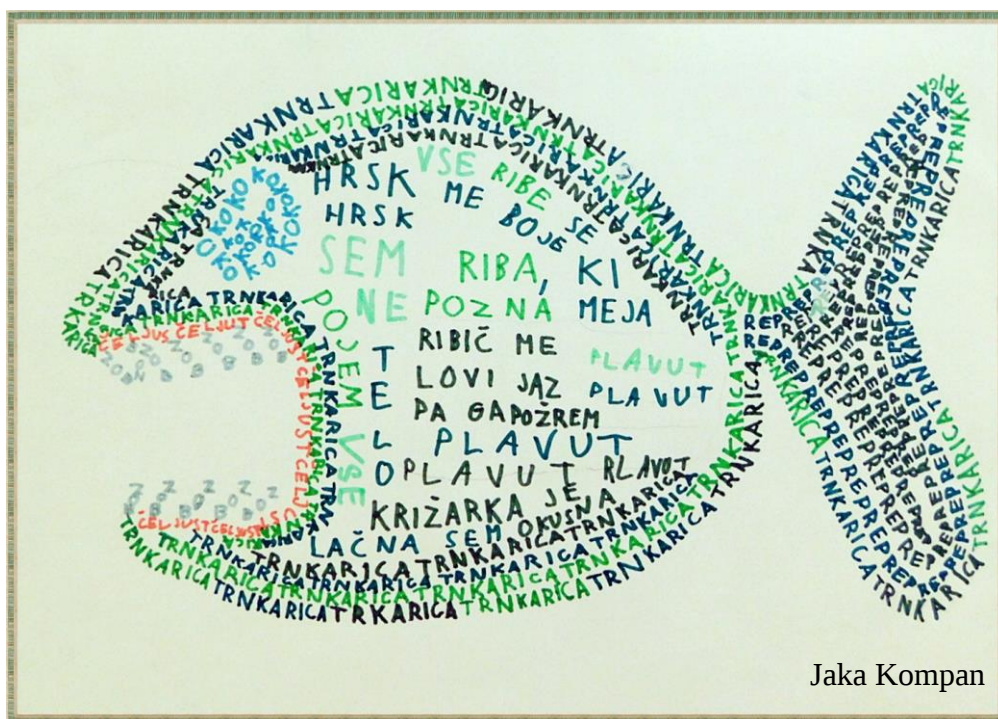
V tej hiši je še manjša hiša.

V tej hiši je skoraj najmanjša hiša.

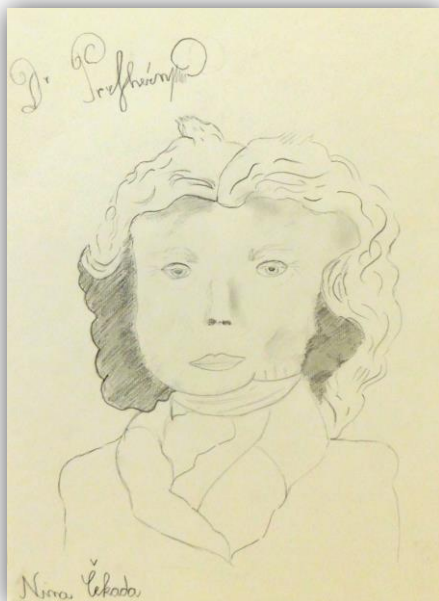
V tej hiši je najmanjša hiša.

V tej hiši si ti in čakaš name.

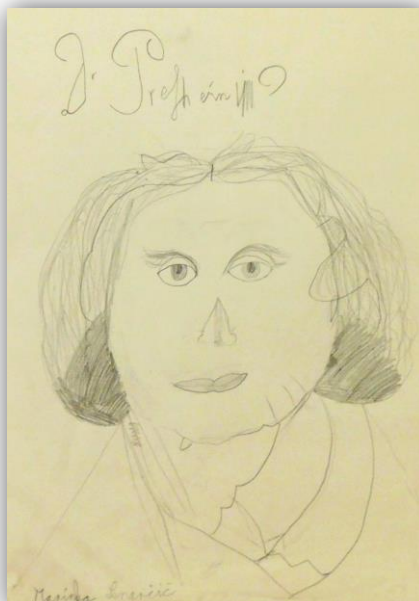
Jaka Kompan, 5. r.

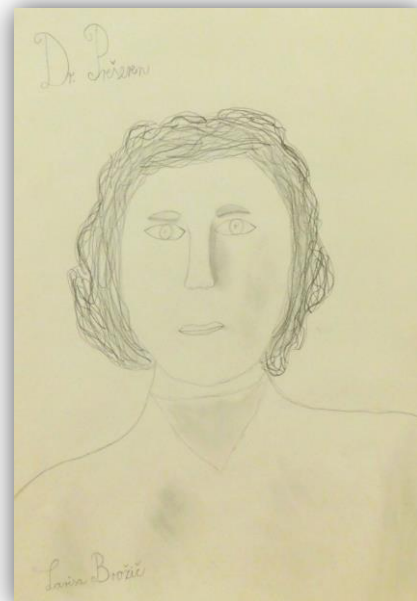
Jaka Kompan

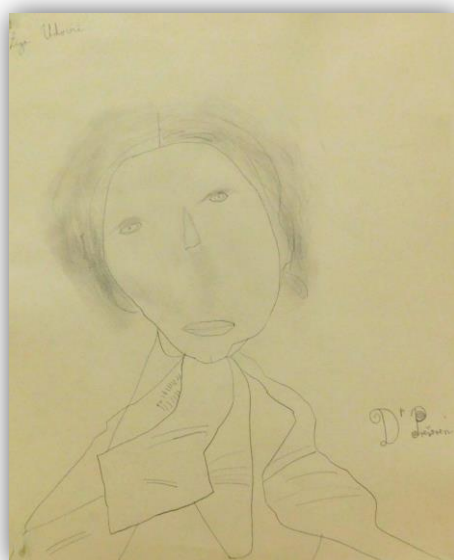
Nina Čekada

Marinka Lenarčič

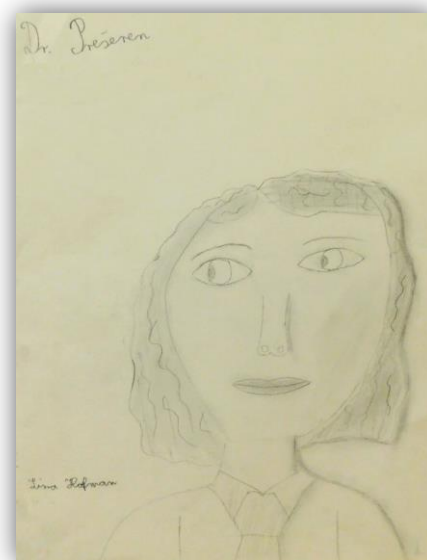
Larisa Brožič

Žiga Udovič

En pesnik je živel,
iz Vrbe je bil,
je pesmice pisal
in fige delil.
Slovence je ljubil,
Slovenkam je pel,
prelepe sonete
je nam vsem zapel.

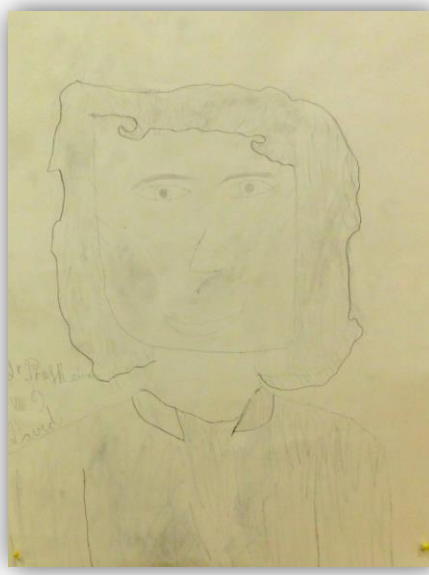
Miroslav Slana

Lina Hofman

Karin Ujčič

David Šestan

Tia K. Leskovar

Kako hiša živi

Hiša se zjutraj zbudi
in si pomane oči.
Nato si obraz umije
in nekaj toplega popije.
Potem rogljiček poje,
tako se njen dan začne.
Opoldne kosilo kuhati hiti,
saj si njena družina jesti želi.
Potem pomaga otrokom se učiti
in domačo nalogo narediti.
Tako se dan v večer spremeni,
vse je že tiho, družina že spi.
Tudi naša hiša zapre oči
in se toplim sanjam prepusti.

Jaka in Ana Kompan, 5. in 8. r.

Moja Slovenija

Živim v mladi državi.
Tu je mir,
tu je moj dom,
nikoli pozabil ga ne bom.

Živim v lepi državi.
Tu je morje,
hribi in gore,
tu je vse, kar želi si srce.

Živim v prečudoviti državi.
Tu je iskrenost,
glasba in smeh,
srečen si lahko na vseh poteh.

Živim v državi Sloveniji.
Nikoli ne pozabi na svoj dom,
vedno ga na posebno mesto v srcu postavi,
spominjaj se ga vse dni.
Tudi če te tuji svet razočara,
ti vedno nekdo od bližnjih ob strani stoji.

Ana Kompan, 8. r.

PUST JE PRŠU

Odločili smo se, da bomo na februarskem tehniškem dnevu izdelovali pustne maske.

Ker je to zelo zahtevno, smo medse povabili strokovnjaka za izdelavo Vrbiških šjm, gospoda Borisa Čekado.

Predstavil nam je posamezne like, povedal malo zgodovine ter nam prikazal postopek izdelave "larf", ki zahteva spretno roko, precej potrpljenja, truda in časa.

Dan je hitro minil in na koncu smo bili vsi ponosni, da nam je tako dobro uspelo.

Na tehničnem dnevu smo ob ustvarjanju res uživali in se zabavali.

Sprehodili smo se tudi po vasi in upamo, da odgnali zimo!

**V 1. in 2. razredu smo risali portrete svojih sošolcev.
Pošteno smo se namučili, a mislimo, da nam je uspelo.
Perfektni smo!**

Njegoš narisal Nino

Nina narisala Njegoša

Maruška narisala Vida

Vid narisal Maruško

Ivana narisala Mateja

Kristjan narisal Gajo

Teja narisala Miho

Miha narisal Tejo

Gaja narisala Kristjana

Matej narisal Ivano

PUST

Pust je praznik, ki ga vsi z veseljem praznujemo, še posebej otroci.
V Sušaku se vsako leto našemimo in se z veliko košaro sprehodimo od hiše do hiše.

Nič drugače ni bilo letos.

Na pustno soboto smo se zbrali sredi vasi in začeli »poberijo«. S seboj smo imeli tudi inštrumente.

Letos sem se našemila v Benečanko. Vaščani so nam dali veliko stvari, največ smo zbrali jajc in bonbonov. Manjkali pa niso niti krofi in klobase.

Upam, da so bile naše maske dovolj dobre, da jim bo uspelo priklicati pomlad.

Vanja Iskra, 4. r.

OŠEMANI PO JELŠANAH

Na pustni torek smo se zjutraj zbrali v šoli. Nekateri otroci so prišli v šolo že ošemani, drugi pa so si maske naredili v šoli. Skupaj z učiteljem in učiteljicami smo odšli po vasi Jelšane. Imeli smo tudi Marka,

ki nam je igral na harmoniko. Vaščani so nas bili zelo veseli. Dobili smo bonbone, krofe, sladkarije. Obiskali smo tudi vzgojiteljico Marico in nekateri so tam zaplesali. Vsi veseli smo se odpravili nazaj proti šoli. Pred šolo so nam učiteljice dovolile, da se kepamo. To je bilo zelo zabavno. Upam, da bo drugo leto za pusta spet tako lepo.

Žiga Udovič, 4. r.

Janičar

Živjo, moje ime je Janko, star sem 20 let in sem bil janičar. Z vami bom delil zgodbo, ko so me Turki vzeli za janičarja.

Star sem bil 5 let in sem z očetom, mamo, dvema starejšima sestrama in z leto in pol starejšim bratom živel v majhni hišici na robu vasi. Nekega dne sem zunaj zaslišal poka in kričanje žensk v vasi. Hitro sem stekel ven iz hiše in v plamenu videl sosednjo hišo, ki je gorela kot slama. Solze so mi zarosile oči ob pogledu na sosedovo hišo in par drugih. V sosednji hiši je živel moj najboljši prijatelj Jakob. Pomislil sem, kaj če je on zgorel v njej, saj potem ne bi imel več prijatelja, kateremu bi lahko zaupal in bi se po cele dneve igral zunaj z njim. Kar na enkrat sem zaslišal Jakobov glas: »Teci, Janko, dokler še lahko!« in glas je utihnil. Šel sem v hišo in vso svojo družino spravil iz hiše. Skupaj smo stekli do gozda, kjer sva z Jakobom imela skrivališče. V skrivališče nismo mogli vsi, zato sva z bratom stekla drugam. Ko sva si končno našla skrivališče, naju je močna roka prijela in naju odvedla do tovarnjaka. V tovarnjaku je bilo še veliko drugih dečkov iz vasi, med njimi je bil tudi moj najboljši prijatelj Jakob. Bil sem ga zelo vesel, četudi nisem vedel, kaj se bo z nami zgodilo. Čez nekaj časa so se velika vrata tovarnjaka odprla in vsi smo hitro stekli ven. Nismo vedeli, kaj se bo zgodilo z nami. Vse so nas postavili v vrsto od največjega do najmanjšega. Razdelili so nam nova oblačila, ki smo jih morali nositi.

Zdaj, ko sem star 20 let, sem ugotovil, zakaj so nas odvzeli od staršev in nas pripeljali sem. Bil je dan, ko smo morali po nove janičarje v mojo rodno vas. Ko sem stopil v vas, so mi solze oblile obraz, saj sem po 15 letih končno videl rodno vas. Vsi so začeli zažigati vas. Jaz, moj brat in prijatelj Jakob smo stekli do roba vasi, kjer je še vedno stala naša stara majhna hišica. Vstopili smo v hišo in mama nas je vsa objokana objela. Da ne bi zažgali naše vasi, smo se izmislili, da so našo deželo napadli in da moramo odhiteti. Vsi so nasedli. Vsi fantje so odšli, mi trije pa smo ostali v naši rodni domovini.

Nika Šestan, 8. r.

Janičar

Tone sem. Vzgojili so me za janičarja in imam 53 let. Danes vam bom povedal, kako sem prišel med janičarje. Začelo se je pred osemindesetimi leti, ko so se začeli turški vpadi. Na vasi je bilo vse mirno. Dekleta so prala in obešala perilo, matere so kuhale kosila, moški pa so urejali okoli hiš. Mi dečki smo se igrali, nagajali deklicam, nekateri so odšli na pašo s svojo živino.

Vse je bilo mirno, dokler ni moj najboljši prijatelj Lojze zagledal velik črn dim. Vsi smo stekli domov in povedali staršem. Takoj smo zapustili domačijo in tekli v gozd. Videl sem, kako so Turki oropali našo domačijo. Začel sem jokati. Mama me je mirila, me prijala v naročje in tekla naprej. Oče je imel mlajšo sestro, ki je bila lažja od mene, zato je bil hitrejši. Z mamo sva zaostajala, ko sva se naenkrat izgubila in nisva videla več naših prijateljev in sovaščanov. Naenkrat je nekdo prišel za mamo in jo prijel za roko. Mama se je začela upirati, a ni nič pomagalo, jaz sem začel jokati. Ker sem bil preglasen, me je drugi moški prijel v naročje in mi zamašil usta ter zbežal. Videl sem samo mamo v daljavi, kako joka za mano, jaz pa zanjo. Prišla sva na jaso, kjer je bilo vse polno dečkov, med njimi tudi moj prijatelj Lojze. Z Lojzetom sva se objela in oba bruhnila v jok. Turek naju je dal narazen in postavil v vrsto. Nato smo odšli v gozd. Hodili smo po ozki, mračni in umazani poti največ uro in pol. Oba z Lojzetom sva bila izmučena, a Turki, ki so sedeli na konjih za nami, so nas z bičem udarjali po hrbtu. Po uri in pol so nas Turki posedli na konje in smo si tako lahko odpočili. Bil sem utrujen, umazan in ves objokan. Moški, ki me je imel na konju, je bil precej mlad in zelo dobrodušen. Razložil mi je, kdo so oni, kam me peljejo, zakaj so me vzeli in mnogo, mnogo drugih stvari.

Po treh dnevih smo prišli v neko stavbo, kjer smo se najedli, odžejali in malo odpočili. Nato so nas peljali v dvorano, kjer so nas naučili, kako se boriti. Tako sem 13 let trdo garal, saj so mi obljubili, da me bodo spustili domov, če bom priden. Seveda so bile vse te obljube laži.

Prišel je moj čas, ko sem se moral boriti, zažigati vasi, ropati ter krasti mlade dečke. Nekega dne smo odšli v vas, ki mi je bila zelo zelo znana, a nisem mogel ugotoviti, od kod jo poznam. Ko sem prišel do svoje rojstne hiše, sem se vsega spomnil. Stal sem pred domačim pragom in zrl v vrata. Naenkrat je vrata odprlo mlado dekle z otročičkom v naročju. Ustrašilo se me je in zaprlo vrata. Ves vesel sem bil, da sem zagledal svojo sestro, a hkrati žalosten, ko se spomnim vsega, kar so mi naredili Turki. Razmišljal sem, kako je bilo lepo, dokler me niso ugrabili. Potrkal sem na vrata, nihče mi ni odprl. Vstopil sem v hišo in zagledal starca in staro, ki sta sedela za kuhinjsko mizo. Bila sta mama in oče. Sestra je ujčkala otročička, vsi so me pogledali in se ustrašili. Poskušal sem jih umiriti, dokler nisem povedal, kdo sem. Ko je mati spoznala, da sem njen mali Tonček, me je objela in začela jokati. Objel sem sestro in nečaka ter očeta. Rekel sem, naj se skrijejo in zaklenejo. Ko sem odhajal, me je prijatelj Jožko, ki sem ga spoznal na bojišču, vprašal, ali sem pogledal v hišo. Hitro sem odgovoril, da sem, a v hiši ni bilo nikogar. Odšli smo dalje. Ves čas sem razmišljal o tem, kako sem videl svojo družino. Z Lojzetom sva se spogledala in na konjih oddirjala naprej.

Še vedno kradem dečke, požigam vasi in ropam. Vsakič, ko pridem do rojstne hiše, pozdravim in grem naprej.

Erna Štemberger, 8. r.

Karin

Marinka

Tia

Nina

Aleks

Larisa

Kaj? Sem to res jaz? Je to moj pravi dom?

Življenje v času turških vpadov na naših tleh ni bilo lahko. Veliko mladih dečkov so ugrabili in prevzgojili za njihove vojake. Predstavila vam bom zgodbo mladega fanta, janičarja.

Sedaj sem tu. Pozna jesen je. Stojim pred majhno vasico, ki se mi zdi nekam znana. S tovariši si razdelimo vloge. Jaz bom zažgal prvo hišo v tem majhnem naselju.

Ko pogumno korakam proti hiši, se že sliši vrisk nekaterih ljudi, ki se žgejo v plamenih. Kar naenkrat stojim pred prvo hišo in ko pogledam, se mi vse zdi nekam znano. Odprem leseno posodo, zaprem oči in globoko vdihnem. Že želim politi z nafto, a nekako ne morem. Pred lastnimi očmi zagledam sebe, majhnega dečka, kako teče iz te hiše, pred katero stojim. Smejim se in zraven mene stojita moja starša ter starejša sestra. Smejemo se in se zabavamo. Vse je lepo in prav. Imamo se zelo lepo. S sestro sva ravnokar nabrala rože za mojo babico, ki je v hiši. Sedi ob kaminu in plete tople nogavice, saj je že pozna jesen. Listje šelesti, veter pa mi pihlja v lase. Kaj se vendar dogaja? Stisne me v prsih.

Že vidim nov prizor. Babica leži na tleh nezavestna, okoli sebe lahko vidim le veliko krvi, nekdo kriči, mene pa zgrabi trdna roka. Prime me za obe roki in me povleče na konja. Sedaj že jezdiva nekam v neznano in vas se vse bolj oddaljuje. Zvon, ki pravkar bije polnoč, je zadnji zvok, ki ga slišim, preden ga ne preglasijo konjeva kopita.

Čez nekaj časa me prijatelj pokliče, saj sem izgubil zavest. Zbudim se, okoli mene pa so ostali janičarji. Povem jim, da sem v redu in bom delo opravil sam.

Ko že hočem zažgati, mi vetrič narahlo popiha skozi lase. Spomnim se novega prizora in zopet zaprem oči. Spet se zagledam kot majhnega, neboljjenega otroka. Tokrat sem v hiši in mama peče potico. Cela hiša diši in jaz veselo pojem. Sestra bere knjigo, babice ni. Oče mi poda majhen križec, ki ga je sam naredil in reče: »Sinko, nikoli ne pozabi na svojo domovino. Spomni se mojih besed, ko me ne bo več tu med vami.« Kar naenkrat v glavi spet zaslišim šum, sestra kriči, mene pa zgrabi močna roka in me odnese s seboj. Lahko vidim svojo sestro, ki jo vlečejo za lase, a se jim upira. Sedaj je okoli mene le še veliko krvi, šumi in kriki so vse glasnejši, zvon mi odmeva v ušesih ... Kaj se dogaja? Sem to res jaz? Je to moj pravi dom?

Odprem oči in zaprem sod s katranom. Sežem si v žep in v njem najdem majhen križec, ki sem ga malo pred tem videl z zaprtimi očmi. Stvar postane jasna. Ravnokar želim zažgati svojo rojstno hišo. Svoj rojstni kraj, v katerem sem rasel, preden so me ugrabili in prevzgojili ... Ves zamišljen se prestrašim, stečem v hišo, a v njej ni nikogar ... Verjetno so jih že ugrabili ... Ustavim se še na hišnem pragu ... Vse okoli mene je tišina ... Čas se mi je ustavil. Obrnem se v desno in zagledam tovariša, ki ravnokar hoče zažgati sosednjo hišo. Zakličem mu, naj tega ne stori, a prepozno. Plameni so se že razbohotili nad ubogo hiško.

Od žalosti se primem za glavo in se usedem na rob ceste. Janičar prihiti k meni in me vpraša, zakaj sem tako bled. Hočem mu povedati, a od žalosti ne morem najti pravih besed. Čez nekaj časa ga spomnim, da sva skupaj odraščala v tej vasici.

Ko mu povem, se tudi sam začne spominjati svojih dni, ko je še živel tu, v tej majhni vasici. Ravnokar je zažgal svoj lastni dom, svojo domačijo. Ob misli na to se zgrozi. Sod, ki ga držim v roki, mi vzame in se še sam polije s katranom. Vzame vžigalnik in sam sebe zažge. Plamen ga v hipu spremeni v pepel. Veter zapiha in raznese pepel po vaški poti. Jaz pa se le zgrudim na tla. Izgubil sem vse, kar sem imel. Le kako se bom rešil te teme, te morije, te norosti? Izgubil sem svojo družino, dom, prijatelja ... In solze mi zarosijo oči.

ANKETA Z UČENCI 9. RAZREDA

Letos smo novinarji izvedli anketo z učenci, ki nas bodo to šolsko leto zapustili in svojo pot nadaljevali v srednjih šolah. Povprašali smo jih po njihovih izkušnjah in spominih iz osnovne šole ter nasvetih za generacije, ki prihajajo za njimi.

Zastavili smo jim naslednja vprašanja:

1. Kaj iz OŠ Jelšane se ti je najbolj vtisnilo v spomin?

Domen:

»Miklavževi sejmi (izdelovanje izdelkov), čistilne akcije, šole v naravi, nepozabni trenutki, ki smo jih preživeli skupaj.«

Tinkara:

»V spomin so se mi najbolj vtisnili trenutki, ko smo bili v šoli v naravi in na izletih.«

Emanuel:

»Pouk in učitelji.«

Karin:

»Petje pri pevskem zboru z učiteljico Nives Pirih.«

2. Česa so te učitelji na naši šoli najbolj naučili?

Domen:

»Olike, spoštovanja, matematike, slovenščine.«

Tinkara:

»Kako pametno uporabljati glavo.«

Emanuel:

»Športa in pridnosti.«

Karin:

»Naj se lepo vedemo in pišemo domače naloge.«

3. Kaj bi svetoval/-a učencem mlajših generacij?

Domen:

»Naj se sproti učijo in se trudijo za čim boljši uspeh.«

Tinkara:

»Vsem učencem svetujem, da kar se da ubogajo učitelje, saj oni vedo, kaj je prav. Za svoj uspeh naj učenci garajo, saj se jim bo izplačalo.«

Emanuel:

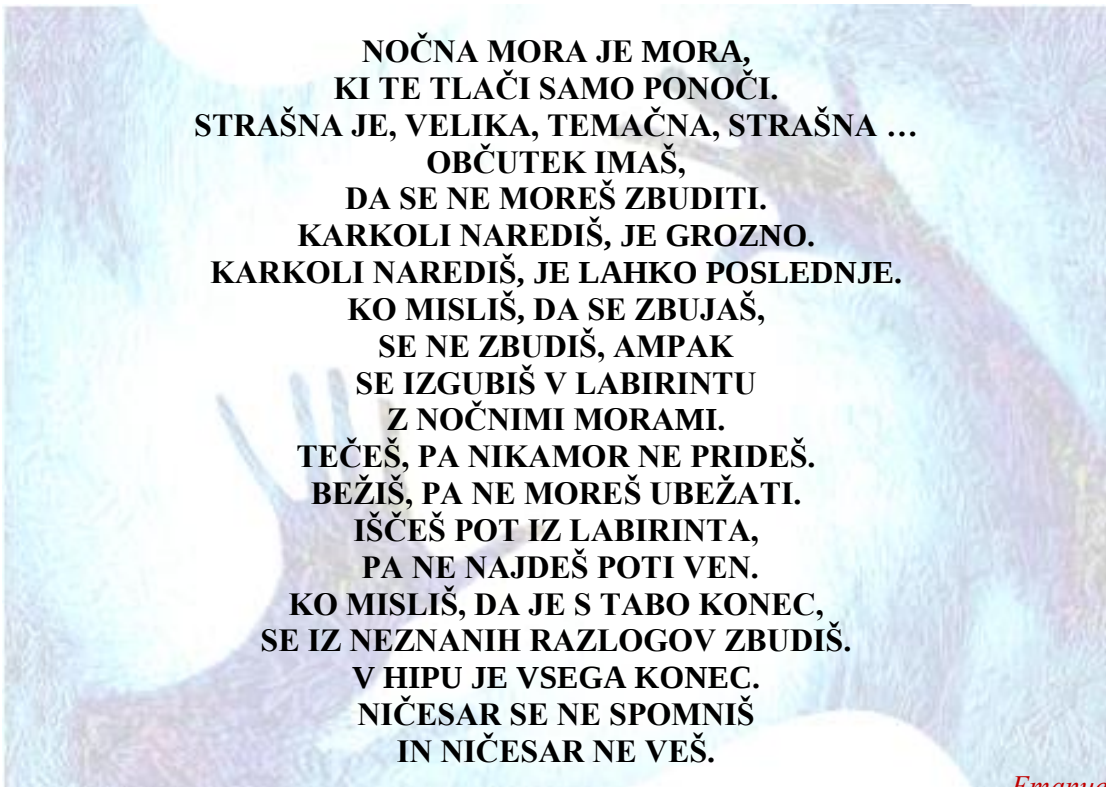
»Naj poslušajo učitelje.«

Karin:

»Učenci naj poslušajo učitelje!«

NOČNA MORA

NOČNA MORA JE MORA,
KI TE TLAČI SAMO PONOČI.
STRAŠNA JE, VELIKA, TEMAČNA, STRAŠNA ...
OBČUTEK IMAŠ,
DA SE NE MOREŠ ZBUDITI.
KARKOLI NAREDIŠ, JE GROZNO.
KARKOLI NAREDIŠ, JE LAHKO POSLEDNJE.
KO MISLIŠ, DA SE ZBUJAŠ,
SE NE ZBUDIŠ, AMPAK
SE IZGUBIŠ V LABIRINTU
Z NOČNIMI MORAMI.
TEČEŠ, PA NIKAMOR NE PRIDEŠ.
BEŽIŠ, PA NE MOREŠ UBEŽATI.
IŠČEŠ POT IZ LABIRINTA,
PA NE NAJDEŠ POTI VEN.
KO MISLIŠ, DA JE S TABO KONEC,
SE IZ NEZNANIH RAZLOGOV ZBUDIŠ.
V HIPU JE VSEGA KONEC.
NIČESAR SE NE SPOMNIŠ
IN NIČESAR NE VEŠ.

*Emanuel Baša, 9.r.***Ljubezen premaga vse**

V sredo smo si učenci druge in tretje triade Osnovne šole Jelšane ogledali napeto, zabavno, odlično izpeljano romantično komedijo Sen kresne noči.

Uvod v predstavo se je začel najprej z umirjeno glasbo, ki jo je fant pel svojemu lepemu dekletu. To romantično glasbo prekine fantov tekmeč, ki se bori za isto dekle, a zaigra raje rock. Fanta se stepeta in prepirata. Prepir zastavi dekle in ker sta med sabo skregana, odideta. Nov prizor se začne z jazzom. Dogaja se v džungli. Kralj in kraljica se začneta prepirati. Kregata se zaradi sina. Vile in tri kraljeve pomočnice posežejo v prepir. Ta posebna energija, ki se je prelivala v ples, se je opazila tudi v občinstvu, saj si začutil vznemirjenje in srh te je spreletel.

V naslednjem prizoru se mlad par odloči, da pobegne in živi v miru in harmoniji. Seveda naletita na težavo. Ta težava je, da se izgubita v gozdu. Odločita se, da prespita noč in nadaljujeta naslednji dan. Medtem ko spita, jima kraljevi pomočniki v oči kapnejo kapljice čudežne rože. Učinek kapljic naredi samo škodo. Fant se zaljubi na slepo v neko drugo dekle, ta pa ga ne ljubi, potem se zadeva ravno obrne. Fanta snubita drugi dekleti, ampak nista resnično zaljubljena vanju. Ko kapljice popustijo, je vse v najlepšem redu. Med tem napetim dogajanjem nas je navdušila še predstava v predstavi. Kapljice ne povzročijo škode samo mladima paroma, temveč tudi kraljici, saj se zaljubi v osla. Kmalu kapljice popustijo in se vsi skupaj vsemu samo smejejo.

Glavne osebe so zaljubljeni pari. Razigrani, pametni, z veliko poguma in neskončno dobrega srca.

V ravnanju teh oseb sem začutila strast in ljubezen. In vem, da bi enako ravnala za svojo pravo ljubezen.

Tema je ljubezen, saj se celotni muzikal vrti okoli ljubezni.

Muzikal je bil enkraten. Mariborski gimnazijci so to neverjetno dobro izpeljali. Zelo so se vživeli v vloge, kostumi so bili izvirni, vsak njihov korak je bil v ritmu. Veliko zabavnih ter smešnih vložkov je bilo. Najbolj všeč pa mi je bila komunikacija s publiko in predstava v predstavi. Zanimivo v tej predstavi je bilo, da je tudi publika sodelovala. Velika pohvala tudi za besedilo, saj je v celoti v angleščini.

Kreativni nastop smo na koncu nagradili z bučnim aplavzom.

Tinkara Šlosar, 9. r.

JEŽEK

NEKEGA POLETJA SMO BILI NA MORJU.
PO VEČERNEM SPREHODU SMO SEDELI PRED HIŠO. K NAM JE PRILEZEL JEŽ.
V LONČEK SMO MU DALI GROZDJE, KROKIJE IN VODO. VSE JE POJEDEL IN POPIL
TER SE ODPRAVIL DOMOV.

Miha Ceglar, 1. r.

ŠTIRI LEPOTIČKE

ŠTIRI LEPE LEPOTIČKE
RADE JEJO DOMAČE POTIČKE.
RADE JEJO ČOKOLADO,
NA KRUH NAMAŽEJO MARMELADO.

Marinka Lenarčič, 4. r.

ARTA, MOJA PRIJATELJICA

KO PRIŠEL SEM TE ISKAT,
VIDEL SEM TVOJ NAGAJIV OBRAZ.
TVOJE VELIKE NOGE
SO MI DALE VOLJO DO SVOBODE.
S TEBOJ SREČEN SE ZBUDIM,
S TEBOJ DOBRO VOLJO DELIM,
S TEBOJ ZNAM MOLČATI
IN TI NA UHO ZAŠEPETATI,
SE POTIHO IZPOVEDATI ...
EDINA TI SI,
KI PREBEREŠ MI IZ OČI,
KATERA KARTA SE V MENI VRTI.
TI SI MOJA TERAPIJA,
TI SI MOJA SIMFONIJA.
TI VEŠ, DA TE RAD IMAM,
KER NIKOLI ME NE IZDAŠ.

Alen Štumpf, 4. r.

NOGOMET

SEM KRISTJAN ŠLOSAR IZ SUŠAKA.
HODIM V 1. RAZRED OŠ JELŠANE.
ZELO RAD TRENIRAM NOGOMET.
ŽOGA JE MOJA VELIKA LJUBEZEN,
ŠE POSEBNO TAKRAT,
KO TRENIRAM S SVOJIMI NAJBOLJŠIMI PRIJATELJI
IN Z MLAJŠIM BRATCEM JERNEJEM,
KI JE PRAVKAR ZAČEL TRENIRATI.
UŽIVAM, KO ZABIJAMO GOLE IN PREMAGUJEMO DRUGE EKIPE.
Z MOJO EKIPO SMO OSVOJILI ŽE NEKAJ MEDALJ.
NOGOMET JE MOJA LJUBEZEN.

Kristjan Šlosar, 1. r.

Počitnice v Kanadi

Nestopno sem pričakovala dan, ko smo julija odšli v Kanado. Tjutraj smo se odpeljali do letališča v Italiji. Oddali smo kovčke, dobili karte in moje potovanje se je pričelo. Polna adrenolina in strahu sem pričakovala vzlet letala, ker sem se z njim peljala prvič. Let je trajal devet ur in na letalu mi je bilo zelo lepo. Na letališču v Torontu so nas pričakali sorodniki. V Kanadi sem bila šestnajst dni. V tem času smo si ogledali veliko znamenitosti. Išli smo na stolp CN TOWER, na katerega se pelješ z dvigalom. Visok je 553 metrov. Iz njega je čudovit razgled na celo mesto. Navdušena sem bila nad Niagarskimi slapovi, ki povezujejo Kanado in Ameriko. Obiskali smo parke, velik živalski vrt, akvarij, velike trgovske centre. Kopalni smo se v jezeru Simko, tukaj sem se prvič peljala z vodnim skuterjem. Bilo je zelo zabavno. Stanovali smo v stolpnici v sedmem nadstropju. Stolpnica je imela baxen, v katerem smo se kopali skoraj vsak dan. Peljala sem se z dvonadstropnim vlakom. Dručila sem se s sorodniki in se učila angleščine. Dnevi so prehitro minili, zato se je bilo treba vrniti domov. Zame so bile do sedaj to najlepše preživete počitnice in želim si, da se še kdaj ponovijo.

Larisa Brožič

MOJA GLASBA

Sem Jure Šlosar.

Igram kitaro.

Naslednje šolsko leto bom igral še klavir.

V glasbeno šolo hodim, ker me glasba navdušuje in pomirja.

Kitaro in klavir igram zato, ker iz njiju izvabljam lepe zvoke.

Imam veliko nastopov.

Jure Šlosar, 4. r.

Balet in jaz

Hodim k baletu v glasbeno šolo Ilirska Bistrica. Trening imam dvakrat na teden, ob ponedeljkih in sredo. Pri baletu smo sama dekleta, skupaj nas je trinajst. Oblečene smo v žabe bele ali kožne barve, v vijoličen dres, baletne copate lase, pa moramo imeti spete v figo.

Pri baletu se učimo različnih položajev, igramo se različne igre, na primer glasbene kipe, hitro spremeni gibe ... Pred novim letom smo imele novoletni nastop. Oblečene smo bile v zelene in oranžne obleke ter bele žabe. Nastopale smo v Domu na Vidmu. Nazadnje smo imele pustni nastop. Jaz sem igrala mačko, moja prijateljica Lara pa indijansko princeso.

Zelo rada plešem balet. Balet me uči učiteljica Karmen Biancuzzi, lani pa me je učila Živa Oštir. Treniram že štiri leta. Z babico sem si ogledala Labodje jezero na Reki. Bilo mi je zelo všeč!

Lina Hofman, 4. r.

Gimnastika

Letos sem se vpisala na gimnastiko. Ker je v Ilirski Bistrici ni, me mama ob torkih in četrtnih vozi v Divačo. Pri gimnastiki smo oblečeni v dres. Najlepše mi je, ko delamo kolo, most in stojjo. Na bradlji je zelo zanimivo. Moraš pa biti zelo močan v rokah, drugače padeš z nje. Gimnastiko zelo rada obiskujem in upam, da bo kdaj tudi v Ilirski Bistrici, da jo tudi drugi spoznate.

Karin Ujčič, 3. r.

Opis moje hišne živali

Doma imam papigo nimfo po imenu Koko. Papigo sem dobil za moje 1. sveto obhajilo. Koko je sive barve, glavo pa ima rumeno. Koko se zelo rad gleda v ogledalo, saj misli, da ima ob sebi še eno nimfo. Prehranjuje se s sončničnimi semeni in drugimi dobrotami. Vsak dan mu moram v napajalnik naliti svežo vodo in očistiti kletko. Zanj lepo skrbim, saj ga imam zelo rad.

David Šestan, 4.r.

Izlet na Sviščake

V soboto smo se s starši odpravili na izlet na Sviščake. Že pot do tam je bila zelo zanimiva, saj je bilo ob cesti zelo veliko snega. Počutil sem se kot v tunelu. Ko smo prišli na Sviščake, sem ugotovil, da sem zelo majhen, ker je veliko snega. S sestrice sva se sankala. Mama in tata pa sta šla na čaj. Čez dve uri smo šli domov. Ko smo se po poti umikali avtom, se je Karin bala, da bomo obtičali v snegu. Bilo nam je zelo lepo in komaj čakam, da ponovimo.

Matevž Ujčič, 4.r.

*Jure Šlosar**Vanja Iskra**Nina Čekada**Matevž Ujčič*

V BAZENU

MED POČITNICAMI SEM ŠEL Z MAMO IN NONO V OPATIJO.
TAM SMO SE KOPALI V BAZENU.
BILO MI JE ZELO LEPO.
NAŠEL SEM TUDI PRIJATELJE.

Matej Udovič, 1. r.

Urška pripoveduje

Prebrala sem pesem Povodni mož, ki jo je zapisal naš največji slovenski pesnik France Prešeren. Pesem je balada in ima značilno zgradbo. Predstavila vam bom pesem skozi Urškine oči in dodala svoj konec. Upam, da ne bom preveč dolgočasna.

Živijo! Sem Urška. Sem najlepša izmed vseh deklet tu naokoli. Rada se zabavam in plešem. Znam biti očarljiva, prikupna, včasih pa tudi pokažem zobe. Rada imam očarljive moške in zlahka jih ujamem v svoje mreže. Še sam pesnik je v pesmi opisal mojo lepoto. Pravi, da sem lepša kot zvezda danica na nebu. Rada bi vam predstavila svojo zgodbo.

Vse se je začelo nekega lepega nedeljskega popoldneva na Starem trgu v Ljubljani. Godba je igrala prijetne melodije in ostale deklice so veselo plesale. Vem, da sem bila najlepša izmed njih, vendar mi ni bilo do plesa. Iskala sem fanta korenjaka, ki bi me popeljal v raj. Sonce je močno pripekalo in pod lipo je pihal rahel vetrič. Zaman sem iskala pravega lepotca.

Vendar je čez nekaj časa Amor vseeno napel svoj lok in pri rumeni mizi sem zagledala čudovitega junaka. Vse deklice so si želele plesati z njim, to zelo dobro vem. Uspelo pa je le meni.

Sedela sem na klopici v dolgi obleki in pila hladno limonado. Ko sem ga zagledala, sem takoj vedela, da bo pravi za zabavo. Kot v vse ostale, sem tudi v njega začela zaljubljeno obračati oči. Vedela sem, da to pri korenjakih uspe. Ko me je zagledal, je takoj prisedel.

Moram priznati, slišala sem še boljša povabila na ples. Bil je očarljiv, gledal me je naravnost v oči in govoril v rimah. Videti je bilo, da je po duši romantik. Med verzi sem zasledila, da se Donava pridruži Savi. Mislim, da mu je geografija v šoli delala preglavice.

Seveda sem privolila v ples, saj sem videla, da ga resnično zanimam. Povedala sem mu, da sem ga čakala in nisem še sploh zaplesala. Ko me je prijel za roko, sem občutila nekaj čudnega. Srce mi je začelo utripati, saj mi je roko kar močno stisnil. Videlo se je, da ni kar tako.

Začela sva plesati, kot da bi naju nosil vihar. Plesala sva zelo hitro in drugi so vsi ostrmeli. Od čudeža so godcem zastale roke in glasba je utihnila. Prijeten otroški smeh je preglasil glas mojega soplesalca. Še ptički, ki so sedeli na vejah, so odleteli drugam. Mož je poklical nevihto. Jasno nebo so prekrili črni oblaki, zaslišalo se je strašno gromenje. Veter je s svojimi sunki napovedoval nekaj groznega. Potoki so začeli glasno šumeti in postalo me je strah. Bilo je zelo mrzlo in moji starši bi temu rekli sodni dan.

S soplesalcem sva plesala vse hitreje in hitreje. Prosila sem ga, naj se malo odpočijeva, saj nog nisem čutila. V to ni hotel privoliti, še bolj trdno me je prijel in povedal, da me čakajo valovi. Takrat sem se zavedla, kaj se bo zgodilo. Najraje bi vzela pisateljevo pero in svojo usodo spremenila.

Prišla sva do brega Ljubljanice in plesaje planila v njene mogočne valove. Čolnarji so me poskušali rešiti, a vrtinec je bil premočan.

Izgubila sem zavest. Slišala sem lahko samo bitje srca in različne šume, ki jih nisem mogla razbrati.

Zbudila sem se nekje pod vodno gladino, privezana na stolu. Na ustih sem imela nekaj čudnega, saj nisem mogla govoriti. Kar naenkrat je prišel moj soplesalec in me začel vleči za dolge lase. Vzel je škarje in dolgi kodri so padli na tla. Nato je odšel. Zagledala sem jato ribic vseh barv, vendar so se me ustrašile. Hotela sem jih prositi za pomoč, a nisem mogla.

Kar naenkrat sem zagledala potapljača, ki me je rešil sužnosti. Odvlekel me je na kopno in takoj sem spoznala, da je to moj brat. Vedel je, kakšna sem, a mi je vseeno pomagal. Zapomni si! Družina stoji vedno ob strani, ne glede na napake, ki jih storiš v preteklosti.

Povedala sem mu, kaj se mi je zgodilo, in vzel me je v svoj dom. Odločila sem se, da ne bom več spletkarila in da ne bom dvolična.

Odšla sem v samostan in postala nuna. Odrekla sem se slabim navadam in se odločila, da se bom pokesala za svoje grehe, ki sem jih napravila.

Ta izkušnja me je izučila in sklenila sem, da se bom poboljšala. Ni prav, da imaš druge za norca in jih izkoriščaš. Tudi če misliš, da ti bo vedno uspelo, se lahko motiš. Vedno moraš biti pošten. Rada bi opozorila vse, ki delajo podobne napake, naj tega ne počnejo več. Zgodilo se mi je nekaj hudega in lahko bi se končalo veliko slabše. Lahko bi umrla. Ljudje pravijo: » Osel gre samo enkrat na led.« Imajo prav. Vem, da česa takšnega ne bi nikoli več ponovila.

Ana Kompan, 8.r.

Saftič Karin, 9. r.

PEKARNA TROJČEK

V sredo, 21. marca 2018, smo se tretješolci z učiteljico Karmen preizkusili v peki kruha po babičinem receptu.

Pripravili smo kvas, zamesili testo, pustili vzhajati, ga oblikovali in dali v pečico.

Čez eno uro je zadišalo po celem razredu.

Še toplega smo pokusili.

Jeeeeeeee, uspelo nam je!

Nahranili smo ptičke
Zunaj je snežilo.

Skozi šolsko okno
smo opazovali ples
snežink. Zelo smo se
razveselili snega.

Zunaj smo opazovali
lačne ptičke. Odločili
smo se, da jim bomo
pomagali. Učiteljica je
vzela zrnje, mi pa smo
se toplo oblekli
in obuli. V krmilnico je
vsak včenec natrosil

peščico ptičje hrane.

Hitro smo se vrnili v

toplo učilnico, kajti zunaj
je pihal mrzel veter.

Potem smo skozi okno
opazovali ptičke, ki so se
gostili. Bili smo veseli, da
smo pomagali ptičkom.

Spomladi nas bodo
razveselili s svojim
petjem.

Učenci 2. in 1.r.

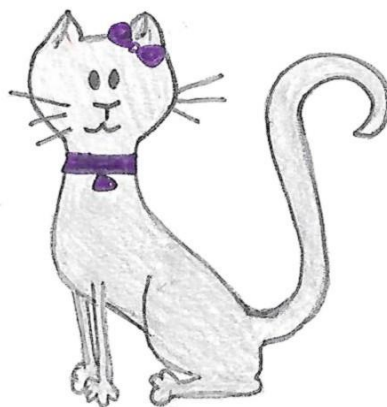
Moja muca Neli

Moja muca je zelo igriva. Rada dela
veliko norčij in se zabava.

Je pa tudi prijazna. Ima puhasto dolgo
dlako, je sivo rjave barve.

Je moja najboljša prijateljica in kadar
mi je hudo, se lahko vedno zanesem nanjo.
Zelo jo imam rada in vedno jo bom imela.

Nina Lekada, 4. r.

PRINC IN PRINCESA

Živela sta princ in princesa,
vedno jokala sta,
ker nista mogla oditi skupaj na konec sveta.
Jokala sta vsak dan,
dokler ni prišla zamisel na plan.
Legla sta v posteljo,
zaprla oči,
v sanjah na kočijo sedla
in na koncu sveta takoj bila.

Elisa Mahne, 5. r.

Moje živali

Doma imamo veliko živali. Tri pse, enega oslička in kar petindvajset koz. Zanje zelo rad skrbim. Zjutraj jih nahranimo in počistimo hlev. Vsak dan tudi poskrbimo, da so vse živali zdrave. Velikokrat se odpravimo v gozd, da peljemo pse na sprehod. Ker za živali že dolgo skrbim, sem se o njih kar veliko naučil. Ena izmed zdravilnih rastlin, ki nam veliko pride prav, je brin, ki obvaruje koze pred bacili. Enemu izmed psov je ime Taca, najstarejša je Ula, najmlajši pa je Izum. Vsak pes ima svojo nalogo. Taca varuje stvari na pašniku, Ula in Izum pa skrbita za koze, ki jim družbo dela tudi osliček Ante. Ante ima zelo velika ušesa, rad se igra z Izumom ter zelo rad jé jabolka in korenje. Svoje živali imam zelo rad in upam, da jih bomo v prihodnosti imeli še več.

Njegoš Iskra, 2. r.

Čebelarski

Pri čebelarskem krožku se učimo o čebelah. Spoznali smo tri vrste čebel, to so: čebela delavka, trot in matica. Spoznali smo tudi tri vrste panjev: nakladni panj, A. Ž. panji in krnjiči. Pri čebelarskem mi je zelo lepo.

Aleks Čekada, 3. r.

Živali pri nas doma

Doma imam dva ptička in eno mačko. Muca je pri nas, odkar smo se preselili v hišo, torej pet let. Ptička pa sem dobila lani. Najprej sem imela tri ptičke, a sta mi dva poginila. Takoj smo šli kupit še enega samčka. Čez nekaj časa sta samček Kuki in samička Čivkica dobila štiri jajčka. Čivkica jih je štirinajst dni grela. Nato so se iz treh izvalili mali ptički, iz enega pa ne. Na žalost pa so tudi tisti trije poginili. Upam, da bo naslednjič bolje, da vsi preživijo. Mačka po imenu Maca je imela do sedaj deset mladičev. Najprej dva, potem štiri in nato še enkrat štiri. Od prvih dveh je eden zelo kmalu poginil, drugi pa malo kasneje. Nato je vse štiri povozil avto, zadnji štirje so pa vsi preživeli in bili oddani k dobrim ljudem. Ko sem doma, se zelo rada igram z Maco, Kukijem in Čivkico.

Kaja Štemberger, 5. r.

Krožek

Čebelarski krožek obiskujem, ker bi se rad kaj več naučil o čebelah. Izdelovali smo že sveče in jedli akacijev, lipov in manin med. Naredili smo tudi plakat o maninih pašah.

Žan K. Kalčič, 3. r.

Košarka

Naš košarkarski klub se imenuje PLAMA – PUR. Na začetku nam trener pove, kdo je šef treninga. Šef predlaga, kaj bomo igrali za ogrevanje, nato zaigramo še tekmo. Na koncu vsi veseli zavpijemo: »PLAMA – PUR!«

Amadej Baša, 3.

BASKET 4 KIDS

V nedeljo, 4. marca 2018, smo se zelo sproščeni odpravili z ekipo Plama – Pur v Sežano na turnir v košarki. Igrali smo proti Sežani, Idriji in Novi Gorici. Vse tekme smo zmagali, a najbolj napeta je bila tekma proti Sežani. Slabo smo začeli, a smo na koncu zmagali za dve točki. Preostali dve tekmi sta bili manj napeti, a vseeno zanimivi. In tako smo se uvrstili na final 4 Slovenije, kjer so poleg nas igrali še KK Helios Suns, AKH Branik Maribor in Vrani iz Vranjskega. V polfinalu smo se borili proti Vranom, jih premagali in prišli v finale. Na tretjem mestu so bili Vrani, mi pa smo po izgubljeni tekmi s Helios Sunsi bili na drugem mestu v Sloveniji. Helios kot zmagovalec odpotuje v Beograd.

Dobili smo pokal in medalje.

Ta dogodek se mi bo za vedno vtisnil v spomin.

Borut Ujčič, 7. r.

Bela zima

Zima, zima bela ...

Ta zima je bila zares bela. Snega smo imeli dovolj za vse, kar smo želeli, za kepanje, snežake, sankanje, smučanje in vso snežno zabavo. Otroci res znamo uživati v snegu. Če nas starši ne bi večkrat zapodili v hišo, bi ves dan preživeli zunaj. Veseli smo snega ne glede na to, koliko ga je.

Ne vem, če to drži tudi za odrasle. Najbolj jim dela težave pri odhodu v službo. Zasneženih avtomobilov in slabo prevozne ceste ni nihče vesel. Ja, takšna je pač zima. In prav je, da je zima v pravem pomenu besede-bela in mrzla.

Upam, da bo še takih zim, dokler smo otroci in dokler imamo tako radi sneg.

Uroš Iskra, 5. r.

Čebelarski krožek

Pri čebelarskem krožku se učimo o čebelah. Če se ustrašijo, nas pičijo. Če pa se čebela vrti okoli nas, ne smemo začeti mahati z rokami in bežati.

Izdelovali smo sveče in plakat.

Sara Udovič, 3. r.

Balet

Rade imamo balet. Imamo lepe rožnate drese. Naša učiteljica se imenuje Karmen.

Pri baletu smo obute v baletne copate, lase pa imamo urejene v fige. Aprila imamo nastop.

Komaj čakamo.

Adelina Feratoski in Eva Gulja, 3. r.

Pes Max

Nekega dne sem obiskal teto Doro. Takoj ko smo prišli, sem vprašal: «Kje je pes Max?» Teta Dora ga je pripeljala na veliki rjavi vrvi. Max je izgledal zelo, zelo velik. Rjav, štirinožni kosmatinec, z velikimi, ukrivljenimi ušesi me je prijazno gledal. Ko sem mu dal posladek, sem mu rekel, naj se usede. To je takoj naredil. Zelo rad uboga, pa tudi pomežikniti zna. Mislim, da bi si takega velikega rjavega Maxa vsak želel.

Lan Samsa, 5. r.

Priprava lazanje

Ker smo osmošolci nori na lazanje, smo se z g. ravnateljem zmenili, da jo bomo naredili. V torek, 27.4.2018, smo zavihali rokave in zavezali predpasnike. S skupnimi močmi smo pripravili več kot odlično lazanjo. Naučili smo se delati v skupini, si med seboj pomagati, biti potrpežljivi, pa še razširili smo svoje kuharsko znanje. Bilo nam je zelo lepo in upam, da bomo še kdaj pripravili kaj tako dobrega.

Ana Kompan, 8. r.

Športna sobota

Sedmega aprila, na lep sončen sobotni dan, smo na šoli izvedli 3. športni dan. Začeli smo s ŠVK in se trudili izboljšati lanske letošnje rezultate.

Po malici so se nam pridružili tudi nekateri starši in začele so se zabavne, tekmovalne igre. Učenci od 1. do 3. razreda so se skupaj s starši pomerili v štafetnih igrah, 4. in 5. razred sta odigrala igro med dvema ognjema, učenci od 7. do 8. razreda, naši bivši učenci ter starši pa so zaigrali tekmo v odbojki.

Na naši šoli se že več let pridružujemo projektu Tek podnebne solidarnosti. Mogoče število naših kilometrov ni tako blesteče kot na drugih šolah, je pa vsak meter pretečen s srcem. Tako smo kilometre za sklenitev kroga okrog zemlje zbirali tudi na tem našem športnem dnevu.

Ob tem druženju smo neizmerno uživali. Športni dan je bil nadvse zanimiv, saj nam je poleg športnih aktivnosti ponudil obilo priložnosti za sproščeno druženje in smeh.

Novinarji

ŽIVLJENJE V VRTCU

NA MAŠUNU

Sobota je pravi dan za druženje, še posebej, če je lep sončen dan. Sončki in Čebelice iz našega vrtca smo se s starši zbrali na Mašunu. Dopoldan smo preživeli v igri, pogovoru, raziskovanju okolice in predstavitvi ročnih spretnosti lovca in njegove žene. Dan smo zaključili z izvrstnim kosilom.

Vzgojiteljica Irena

ZIMSKI POHOD SONČKOV IN ČEBELIC

Sonce nas je s svojim sončnimi žarki zvalo v naravo. Po malici nas je pot popeljala dogodivščinam naproti.

Brez dobre volje ne gremo nikamor, zato smo jo vzeli s sabo kar v nahrbtnikih.

Zapeli smo Kekčevo pesmico in se odpravili.

Jaz pa pojdem in zasejem, dobro voljo pri ljudeh.

V eni roki nosim sonce, v drugi roki zlati smeh...

Pot nas je vodila skozi vas. Ustavili smo se pri vaški LOKVI, nato pa se spustili po FARSKEM BREGU. Ves čas smo opazovali naravo v vsej njeni raznolikosti.

Vzeli smo si čas za malico in se okrepčali.

Trikrat hura za uspešen planinski podvig!

Lep planinski pozdrav od Sončkov in Čebelic!

Podarite nam modro srce

Udeležili smo se natečaja, ki ga organizira Nivea in Zveza Prijateljev Mladine Slovenije.

Z ustvarjanjem modrih src smo podprli akcijo, ki omogoča uresničevanje talentov in sanj otrokom iz socialno šibkejšega okolja.

S tem smo dodali svoj košček v mozaik modrih src in pokazali, da nam je mar.

Pust v Jelšanskem vrtcu

Tudi letos smo v pustnih opravih odganjali zimo. Pustne šeme smo se odpravile na sprehod okoli vasi. Pričakali so nas vaščani in naše koše napolnili s sladkarijami.

CEPETAVČEK

V sredo, 21. 03. 2018, smo se z avtobusom odpravili na potep v Ilirsko Bistrico. V Domu na Vidmu nas je čakalo presenečenje. Gledališče KUC-KUC je za nas pripravilo igrico za naslovom CEPETAVČEK. Ob njeni vsebini smo se zabavali in iz srca nasmejali.

Bilo nam je zelo lepo.

VELIKONOČNI PIŠČANČKI

V času velike noči so našo šolo obiskali velikonočni piščančki. Razveselili so tako najmlajše v vrtcu, kot tudi starejše otroke v šoli. Pet puhastih kepice je uživalo veliko pozornosti in nam polepšalo dan.

TEKMOVANJA IN DOSEŽKI

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli:

4. r.
Larisa Brožič
Nina Čekada
Matevž Ujčič

5. r.
Jaka Kompan
Elisa Mahne

7. r.
Eneja Čekada

8. r.
Ana Kompan

9. r.
Tinkara Šlosar

Na območno tekmovanje se je uvrstila Ana Kompan in dosegla srebrno priznanje.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Na šolskem tekmovanju je bronasto priznanje dosegla:

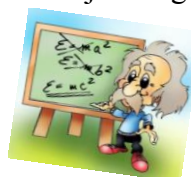

8. r.
Ana Kompan, ki se je uvrstila tudi na območno tekmovanje.

TEKMOVANJE IZ FIZIKE (PREGLOVO TEKMOVANJE)

Na šolskem tekmovanju sta bronasti priznanji dosegla:

8. r.
Ana Kompan
Jan Udovič

Na področno tekmovanje se je uvrstila Ana Kompan in dosegla **izjemen dosežek**, saj je zasedla odlično **2. mesto**, prejela srebrno priznanje na državni ravni in se s tem, kot ena izmed treh učencev, **uvrstila na državno tekmovanje**.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA GEOGRAFIJE

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dosegli:

7. r.
Eneja Čekada
Gaja potočnik

8. r.
Ana Kompan

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠKE BRALNE ZNAČKE – EPI reading badge

Na šolskem tekmovanju so zlata priznanja dosegli:

2. r.

**Nina Iskra
Vid Valenčič
Maruška Lenarčič
Njegoš Iskra**

3. r.

**Aleks Čekada
Lukas Surina
Eva Gulja
Vanja Štemberger
Amadej Baša
Adelina Feratoski
Marinka Lenarčič
Karin Ujčič
Žan Kalčič**

4. r.

**Vanja Iskra
Larisa Brožič
Jure Šlosar
Lina Hofman
Žiga Udovič
David Šestan
Tia L. kalister**

Srebrna priznanja so dosegli:

3. r.

Gal Saftič

4. r.

**Alen Štumf
Matevž Ujčič**

5. r.

Jaka Kompan

7. r.

Sara Saftič

8. r.

Ana Kompan

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE (VEGOVO PRIZNANJE)

Na šolskem tekmovanju so bronasta Vegova priznanja dosegli:

1. r.

**Gaja Rutar
Miha Ceglar
Ivana Čeranič**

2. r.

Maruška Lenarčič

3. r.

**Marinka Lenarčič
Lucas Surina**

4. r.

**Jure Šlosar
Matevž Ujčič**

5. r.

Jaka Kompan

8. r.

Ana Kompan

Učenec Jaka Kompan in Ana Kompan sta se uvrstila na državno tekmovanje.

TEKMOVANJE V ZNANJU SLOVENŠČINE MEHURČKI (1. triada)

Na šolskem tekmovanju so priznanja dosegli:

2. r.

**Maruška Lenarčič
Nina Iskra**

3. r.

**Marinka Lenarčič
Eva Gulja
Karin Ujčič**

RAZVEDRILO

VICI

Duhovi

Janezek: »Veste, da duhovi obstajajo?«

Tonček: »Kaj res?«

Janezek: »Ja, res, res!«

Tonček: »Kaj tudi v naši kleti?«

Janezek: »Tudi, tudi.«

Tonček: »To pa ne bo držalo, ker mi sploh nimamo kleti!!!«

Računalniki z gumbi

Starejša gospa pride v trgovino z računalniki ter reče prodajalcu : »Tile računalniki imajo pa zelo veliko gumbov.«

Prodajalec ji odgovori: »Da, spoštovana gospa, z zadrgami bi izgledali precej neumno.«

Hripavost

Pri uri zbora so otroci prepevali pesmice iz prejšnjih let.

Ker je bilo otrok veliko in je morala učiteljica vsake toliko povzdigniti glas, je na koncu učiteljica ostala skoraj brez glasu. To je opazil učenec iz drugega razreda, pristopil k njej in ji rekel: *«Učiteljica, ma kaj si ti krepava?«*

In cel zbor je bruhnil v smeh.

Voščilo

Jure vošči učiteljici: *«Učiteljica, da biste še naprej delali take dobre vice!«*

Učiteljica: *«Kaj so fini?«*

Matevž: *«Ja, učiteljica, fini za poslušat, ma nje za pojest.«*

Frak

Učiteljica: *«V kaj je oblečen dirigent?«*

Učenec: *«V lepo črno obleko.«*

Učiteljica: *«Ja, in kako rečemo tej črni obleki?«*

Učenec: *«Mrak, učiteljica.«*

Ura

Pri uri slovenščine učiteljica vpraša učence: *«Ura je že štiri. Kako so narisani kazalci na uri?«*

Učenec odgovori: *«Eden malo prej, drugi malo pozneje.«*

Kukavica

Poslušali smo glasbo. Klarinet se je oglašal: »Ku ku, ku ku.« Istočasno se je na tabli prikazala slika kukavice. Učiteljica ja vprašala: »Katera ptica se oglaša na solmizacijske zloge SO MI?«

Učenec odgovori: »Ta na tabli!«

Učiteljica spet vpraša: »Ja, ampak katera ptica je to?«

Dva učenca takoj odgovorita: »SO MI!«

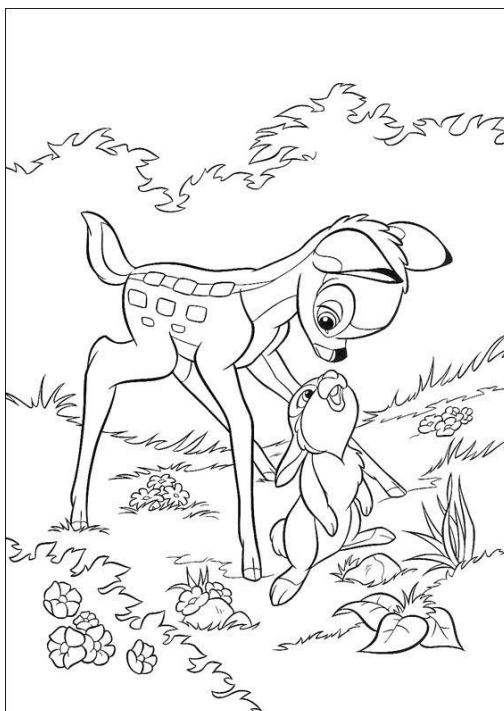
Učiteljica vztraja naprej in vpraša: »Seveda, toda katera ptica je to, ki se oglaša ku ku?«

Pa se posveti enemu učencu in reče: »Aha! To je čuk!«

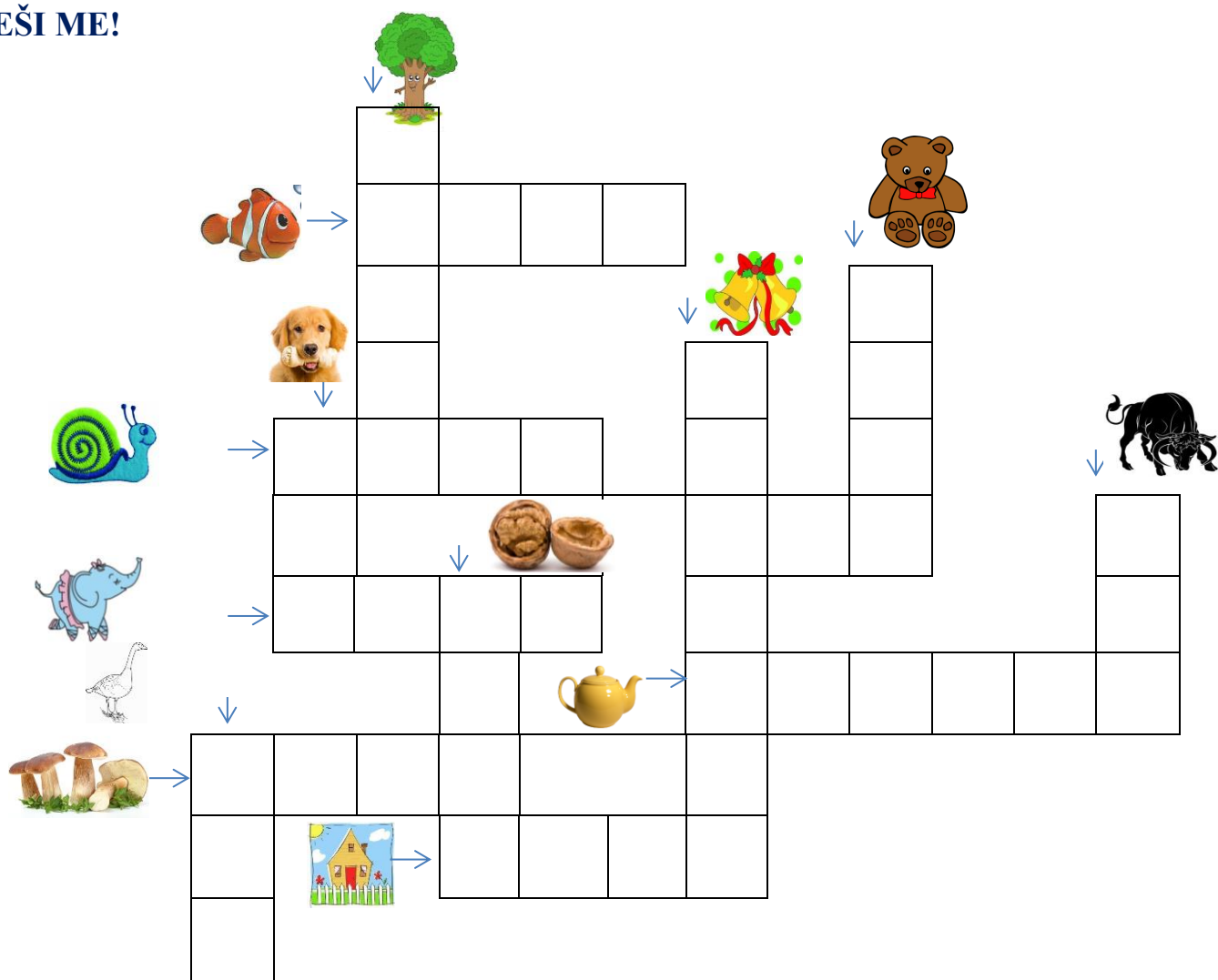

Učiteljica Nives bi rada imela pevske vaje. Po kateri poti bo prišla do zborčka?

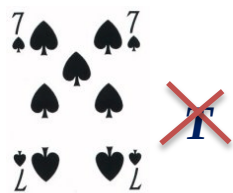

KAJ PREDSTAVLJAJO SLIKE?**S _ _ _ _ _ K****K _ _ K****A _ _ _ _ S****K _ _ _ K****V _ _ K****M _ _ _ J****Pobarvaj sliko!****B _ _ _ I**

REŠI ME!

REBUSA

č = c

H O R O S K O P**OVEN**

Nekoliko si pozabil na šolske obveznosti. Ne bodi toliko len in prični že enkrat z učenjem, da ne boš imel pokvarjenega poletja.

BIK

Moraš se malo bolj posvetiti svojim prijateljem in družini, saj jim velikokrat primanjkuje tvoje družbe. Pazi, da ne boš ostal med počitnicami sam.

DVOJČKA

Zavihaj rokave! Nova ljubezen na vidiku. No, lahko pa tudi samo spogledovanje. Veliko sreče!

RAK

Konec šolskega leta je pred vrati, zato se čim bolj potruj in videl boš, da se je izplačalo, saj te potem čaka noro poletje.

LEV

Kar dobro ti gre v šoli. Če pa želiš doseči še kaj več, se moraš bolj potruditi in manj časa uživati zunaj s prijatelji. Kmalu te čaka nova ljubezen, ki ti bo spremenila tvoje najstniško življenje.

DEVICA

Bodi nasmejan, saj spravljaš v žalost vse, ki jim nekaj pomeniš. V šoli si zelo priden in čakajo te zaslužene počitnice, v katerih boš užival in se zelo sprostil.

TEHTNICA

V tem mesecu boš zelo občutljiv. Potreba po nežnosti in bližini bo zelo velika. Pojdi v družbo in se sprosti!

ŠKORPIJON

Bliža se konec šolskega leta . Nujno moraš popraviti ocene. Med poletnimi počitnicami boš na morju srečal ljubezen svojega življenja. Opaaa!

STRELEC

No, no, to šolsko leto se nisi najbolj potrudil. Tudi sam si razočaran, a ne skrbi, približujejo se počitnice in s tem veliko zabave in novih dogodivščin.

KOZOROG

To šolsko leto si se pa odlično izkazal in si lahko ponosen nase. Čakajo te imenitne dogodivščine v hribih. Spoznal boš veliko novih prijateljev ter se zabaval, kot še nikoli. Uživaj, saj si si zaslužil!

VODNAR

Nekam siten in tečen si zadnje čase. Nehaj se že kujati in se držati, kot da si zajtrkoval limono namesto pršuta. Pojdi v kino ali na sok in takoj se boš bolje počutil!

RIBI

Zadnji dnevi šolskega leta se odštevajo. Med počitnicami boš užival na morju in v hribih. Spoznal boš veliko novih prijateljev.

NOVA SLOGA
Glasilo Osnovne šole Jelšane

Šolsko leto 2017/2018

Likovna oprema:
učenke in učenci vseh razredov

Naslovnica:
Eneja Čekada, 7. r.

Mentorica:
Nives Pirih

Novinarji:
*Sara Saftič,
Gaja Potočnik,
Ana Kompan,
Erna Štemberger,
Martin Valenčič,
Matej Klepac.*

Lektorirala:
Nika Stock

Besedila, vnešena s pomočjo optičnega čitalca, niso lektorirana.

Naklada:
60 izvodov

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri izidu nove številke glasila Nova Sloga.

Šolski novinarji z mentorico

Jelšane, 2018

